

České vydání

Právní předpisy

Svazek 55
27. listopadu 2012

Obsah

I *Legislativní akty*

SMĚRNICE

- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/33/EU ze dne 21. listopadu 2012, kterou se mění směrnice Rady 1999/32/ES, pokud jde o obsah síry v lodních palivech 1

II *Nelegislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Rady (EU) č. 1099/2012 ze dne 26. listopadu 2012, kterým se mění nařízení Rady (EU) č. 270/2011 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci v Egyptě..... 14
- ★ Nařízení Rady (EU) č. 1100/2012 ze dne 26. listopadu 2012, kterým se mění nařízení (EU) č. 101/2011 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci v Tunisku..... 16
- ★ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1101/2012 ze dne 26. listopadu 2012, kterým se mění nařízení (EHS) č. 2454/93, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství ⁽¹⁾ 18

Cena: 4 EUR

(Pokračování na následující straně)

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1102/2012 ze dne 26. listopadu 2012 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny	20
--	----

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1103/2012 ze dne 26. listopadu 2012, kterým se mění reprezentativní ceny a dodatečná dovozní cla pro některé produkty v odvětví cukru stanovené prováděcím nařízením (EU) č. 892/2012 na hospodářský rok 2012/2013	22
--	----

SMĚRNICE

★ Směrnice Komise 2012/39/EU ze dne 26. listopadu 2012, kterou se mění směrnice 2006/17/ES, pokud jde o určité technické požadavky na vyšetřování lidských tkání a buněk ⁽¹⁾	24
★ Směrnice Komise 2012/40/EU ze dne 26. listopadu 2012, kterou se opravuje příloha I směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES o uvádění biocidních přípravků na trh ⁽¹⁾	26
★ Směrnice Komise 2012/41/EU ze dne 26. listopadu 2012, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES tak, aby se zařazení účinné látky kyselina nonanová do přílohy I uvedené směrnice rozšířilo na typ přípravku 2 ⁽¹⁾	28
★ Směrnice Komise 2012/42/EU ze dne 26. listopadu 2012, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES za účelem zařazení účinné látky kyanovodík do přílohy I uvedené směrnice ⁽¹⁾	31
★ Směrnice Komise 2012/43/EU ze dne 26. listopadu 2012, kterou se mění některá záhlaví v příloze I směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES ⁽¹⁾	34
★ Prováděcí směrnice Komise 2012/44/EU ze dne 26. listopadu 2012, kterou se mění směrnice 2003/90/ES a 2003/91/ES, kterými se stanoví prováděcí opatření k článku 7 směrnic Rady 2002/53/ES a 2002/55/ES, pokud jde o minimum znaků, na které se zkoušky vztahují, a minimální podmínky pro zkoušení určitých odrůd druhů zemědělských rostlin a druhů zeleniny ⁽¹⁾	37

ROZHODNUTÍ

★ Rozhodnutí Rady 2012/723/SZBP ze dne 26. listopadu 2012, kterým se mění rozhodnutí 2011/172/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci v Egyptě	44
★ Rozhodnutí Rady 2012/724/SZBP ze dne 26. listopadu 2012, kterým se mění rozhodnutí 2011/72/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Tunisku	45

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Legislativní akty)

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2012/33/EU

ze dne 21. listopadu 2012,

kterou se mění směrnice Rady 1999/32/ES, pokud jde o obsah síry v lodních palivech

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Jedním z cílů politiky Unie v oblasti životního prostředí, jak je stanovena v akčních programech pro životní prostředí, a zejména v šestém akčním programu pro životní prostředí přijatém rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES ⁽³⁾, je dosáhnout takové úrovně kvality ovzduší, která nevede k významným nepříznivým dopadům a rizikům pro lidské zdraví a životní prostředí.

(2) Čl. 191 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) stanoví, že politika Unie

v oblasti životního prostředí je zaměřena na vysokou úroveň ochrany, přičemž přihlíží k rozdílné situaci v jednotlivých regionech Unie.

(3) Směrnice Rady 1999/32/ES ze dne 26. dubna 1999 o snižování obsahu síry v některých kapalných palivech ⁽⁴⁾ stanoví maximální přípustný obsah síry v těžkém topném oleji, plynovém oleji, lodním plynovém oleji a lodní motorové naftě používaných v Unii.

(4) Emise z námořní dopravy pocházející ze spalování lodních paliv s vysokým obsahem síry přispívají ke znečišťování ovzduší oxidem siřičitým a emisemi částic, které poškozují lidské zdraví a životní prostředí a přispívají ke vzniku kyselých srážek. Bez opatření stanovených v této směrnici by byl objem emisí z lodní dopravy brzy vyšší než množství emisí z pozemních zdrojů znečištění.

(5) Znečištění ovzduší, které způsobují lodě v kotvištích, představuje pro mnohá přístavní města v souvislosti s jejich snahou o dodržení Uníí stanovených mezních hodnot kvality ovzduší závažný problém.

(6) Členské státy by měly vyzývat k využívání pobřežní elektřiny, jelikož v současnosti lodím obvykle elektřinu zajišťují pomocné motory.

(7) Podle směrnice 1999/32/ES má Komise předložit Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění této směrnice a spolu s ní i jakékoli návrhy na změny této směrnice, zejména pokud jde o snížení limitů pro obsah síry v lodním palivu v kontrolních oblastech emisí SO_x (dále jen „SECA“), v souladu s činností Mezinárodní námořní organizace (IMO).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 68, 6.3.2012, s. 70.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 11. září 2012 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 29. října 2012.

⁽³⁾ Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 121, 11.5.1999, s. 13.

- (8) V roce 2008 IMO přijala usnesení o změně přílohy VI protokolu z roku 1997 k Mezinárodní úmluvě o zabránění znečištění z lodí z roku 1973, ve znění protokolu z roku 1978 (dále jen „úmluva MARPOL“), který obsahuje pravidla pro prevenci znečištění ovzduší z lodí. Revidovaná příloha VI úmluvy MARPOL vstoupila v platnost dne 1. července 2010.
- (9) Revidovaná příloha VI úmluvy MARPOL přináší mimo jiné přísnější mezní hodnoty pro obsah síry v lodních palivech v oblastech SECA (1,00 % od 1. července 2010 a 0,10 % od 1. ledna 2015) a také v mořských oblastech mimo SECA (3,50 % od 1. ledna 2012 a v zásadě 0,50 % od 1. ledna 2020). Většina členských států je v souladu s jejich mezinárodními závazky povinna vyžadovat, aby lodě od 1. července 2010 používaly v oblastech SECA paliva s maximálním obsahem síry 1,00 %. Pro zajištění souladu s mezinárodním právem a také pro zabezpečení řádného vynucování nových celosvětově zavedených norem pro obsah síry v Unii by ustanovení směrnice 1999/32/ES měla být sladěna s revidovanou přílohou VI úmluvy MARPOL. Pro zajištění minimální kvality paliva používaného v lodích k dosažení souladu buďto na základě paliva, nebo na základě technologie by lodní palivo s obsahem síry, který překračuje obecnou normu 3,50 % hmotnostních, nemělo být povoleno k použití v Unii, s výjimkou paliv dodávaných do lodí, které používají metody snižování emisí s uzavřenými systémy.
- (10) Změny přílohy VI úmluvy MARPOL týkající se oblastí SECA lze provést na základě postupů IMO. V případě, že budou zavedeny další změny, včetně výjimek, v souvislosti s uplatňováním mezních hodnot stanovených pro oblasti SECA v příloze VI úmluvy MARPOL, by měla Komise tyto změny zvážit a případně v souladu se Smlouvou o fungování EU bezodkladně předložit návrh nutný k tomu, aby směrnice 1999/32/ES byla uvedena do naprostého souladu s pravidly IMO týkajícími se oblastí SECA.
- (11) Zavedení jakékoli nové kontrolní oblasti emisí by mělo proběhnout postupem IMO na základě přílohy VI úmluvy MARPOL a mělo by vycházet z řádně vypracované případové studie podpořené vědeckými údaji na environmentálním a ekonomickém základě.
- (12) Členské státy by se měly v souladu s pravidlem 18 revidované přílohy VI úmluvy MARPOL pokusit zajistit dostupnost lodních paliv odpovídajících této směrnici.
- (13) S ohledem na globální rozměr environmentální politiky a problematiky emisí z lodní dopravy by se měly stanovit přísné emisní normy na celosvětové úrovni.
- (14) Osobní lodě jsou provozovány většinou v přístavech nebo v blízkosti pobřežních oblastí a jejich dopady na lidské zdraví a životní prostředí jsou významné. V zájmu zvýšení kvality ovzduší v okolí přístavů a pobřeží jsou tyto lodě povinny používat lodní palivo s maximálním obsahem síry 1,50 % do doby, než budou platit přísnější normy pro obsah síry pro všechny lodě v teritoriálních mořích, výlučných ekonomických zónách a kontrolních zónách znečištění členských států.
- (15) V souladu s článkem 193 Smlouvy o fungování EU by tato směrnice neměla bránit členským státům v tom, aby si zachovaly nebo aby přijaly přísnější ochranná opatření v zájmu podpory rychlého zavedení mezních hodnot pro maximální obsah síry v lodních palivech, např. prostřednictvím využívání metod pro snížení emisí mimo oblasti SECA.
- (16) Za účelem usnadnění přechodu na nové technologie motorů, které by umožňovaly další výrazné snížení emisí v odvětví námořní dopravy, by se Komise měla dále zabývat tím, jak umožnit a podpořit používání lodních motorů na plynový pohon.
- (17) Za účelem dosažení cílů směrnice 1999/32/ES je nezbytné řádné vynucování povinností, pokud jde o obsah síry v lodních palivech. Zkušenosti z provádění směrnice 1999/32/ES ukázaly, že je potřebný silnější režim sledování a vynucování předpisů, aby bylo zajištěno řádné provádění uvedené směrnice. Za tímto účelem je nezbytné, aby členské státy zajistily dostatečně časté a přesné odběry vzorků lodního paliva uváděného na trh nebo používaného na palubách lodí, jakož i pravidelné kontroly lodních deníků a dodacích listů zásobníků. Je rovněž nutné, aby členské státy zavedly systém účinných, přiměřených a odrazujících sankcí za nedodržování ustanovení směrnice 1999/32/ES. Pro zajištění větší transparentnosti informací je rovněž vhodné zajistit, aby seznam místních dodavatelů lodního paliva byl veřejně přístupný.
- (18) Zprávy členských států podávané podle směrnice 1999/32/ES se ukázaly jako nedostatečné pro účely ověření souladu s uvedenou směrnicí vzhledem k nedostatku harmonizovaných a dostatečně přesných ustanovení týkajících se obsahu a formátu zpráv členských států. Proto jsou pro zajištění harmonizovanějšího způsobu podávání zpráv nezbytné podrobnější pokyny, pokud jde o obsah a formát zpráv.
- (19) V návaznosti na přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění) ⁽¹⁾, která přepracovává právní předpisy Unie o průmyslových emisích, je nutné odpovídajícím způsobem pozměnit ustanovení směrnice 1999/32/ES o maximálním obsahu síry v těžkém topném oleji.

(1) Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 17.

- (20) Dodržování nízkých mezních hodnot obsahu síry v lodních palivech, a to zejména v oblastech SECA, může vést k výraznému zvýšení cen těchto paliv, přinejmenším v krátkodobém horizontu, a může mít negativní dopad na konkurenceschopnost pobřežní plavby ve srovnání s jinými druhy dopravy, jakož i na konkurenceschopnost průmyslu v zemích sousedících s oblastmi SECA. Pro snížení nákladů na zajištění souladu pro dotčená odvětví jsou nezbytná vhodná řešení, například umožnění alternativních způsobů zajištění souladu, jež budou nákladově efektivnější než zajištění souladu na základě paliva, a v potřebných případech poskytnutí podpory. Komise bude mimo jiné na základě zpráv členských států podrobně sledovat dopady, jež bude mít dodržování nových norem pro kvalitu paliv na odvětví námořní dopravy, zvláště pokud jde o možný odklon od námořní dopravy ve prospěch dopravy pozemní, a případně navrhne vhodná opatření pro potlačení tohoto trendu.
- (21) Odklon od námořní dopravy ve prospěch dopravy pozemní je třeba omezit, protože rostoucí podíl zboží přepravovaného silniční dopravou by znemožňoval dosažení cílů, které si Unie stanovila v oblasti změny klimatu, a vedl by k větším dopravním zácpám.
- (22) Náklady spojené s novými požadavky na snížení emisí oxidu siřičitého by mohly vést k odklonu od námořní dopravy ve prospěch dopravy pozemní a negativně ovlivnit konkurenceschopnost průmyslových odvětví. Komise by měla plně využívat nástroje, jako jsou např. Marco Polo a transevropské dopravní síť, k poskytování cílené pomoci v zájmu minimalizace rizika odklonu k jinému druhu dopravy. Členské státy mohou považovat za nutné podpořit v souladu s platnými pravidly pro státní podpory ty subjekty, kterých se tato směrnice bude týkat.
- (23) V souladu se stávajícími pokyny k poskytování státní podpory na ochranu životního prostředí a aniž by byly dotčeny jejich budoucí změny, mohou členské státy poskytovat subjektům, na něž se vztahuje tato směrnice, státní podporu, a to včetně podpory na zakoupení dodatečného vybavení stávajících plavidel, pokud jsou taková opatření podpory považována za slučitelná s vnitřním trhem v souladu s články 107 a 108 Smlouvy o fungování EU, zejména s ohledem na platné pokyny k poskytování státní podpory na ochranu životního prostředí. Komise může v této souvislosti zohlednit, že používání některých metod na snižování emisí překračuje požadavky této směrnice tím, že snižuje nejen emise oxidu siřičitého, ale i emise jiné.
- (24) Měl by být usnadněn přístup k metodám snižování emisí. Tyto metody mohou zajistit snížení emisí přinejmenším rovnocenné, nebo dokonce větší, než jakého lze dosáhnout použitím paliva s nízkým obsahem síry, za předpokladu, že nemají žádné významné negativní dopady na životní prostředí, jako jsou mořské ekosystémy, a že při jejich vývoji jsou dodrženy náležité schvalovací a kontrolní mechanismy. V Unii by měly být přijaty již známé alternativní metody, například použití palubních systémů čištění spalín, směsi paliva a zkapalněného zemního plynu (LNG) nebo používání biopaliv. Je důležité podporovat testování a vývoj nových metod snižování emisí, mj. s cílem omezit odklon od námořní dopravy ve prospěch dopravy pozemní.
- (25) Metody snižování emisí mají velký potenciál. Komise by proto měla podporovat testování a rozvoj těchto technologií mj. tím, že zváží vytvoření programu, který bude stejně jako podobné programy, např. program Clean Sky, jejím společným projektem s průmyslovými subjekty, které se budou také podílet na jeho financování.
- (26) Komise by měla ve spolupráci s členskými státy a zainteresovanými stranami dále rozvíjet opatření uvedená v pracovním dokumentu útvarů Komise ze dne 16. září 2011 nazvaném „Snížení emisí znečišťujících látek z námořní dopravy a soubor nástrojů pro udržitelnou vodní dopravu“.
- (27) Alternativní metody snižování emisí, jako jsou některé typy odlučovačů, by mohly vytvářet odpad, s nímž by se mělo náležitě zacházet a který by se neměl vypouštět do moře. Než bude provedena revize směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/59/ES ze dne 27. listopadu 2000 o přístavních zařízeních pro příjem lodního odpadu a zbytků lodního nákladu⁽¹⁾, by měly členské státy v souladu se svými mezinárodními závazky zajistit dostupnost takových přístavních zařízení, která budou vyhovovat potřebám lodí využívajících systémů čištění spalín. Komise by měla v rámci revize směrnice 2000/59/ES zvážit, zda by se neměla na odpad ze systémů čištění spalín vztahovat zásada, podle níž se kromě přístavních poplatků stanovených touto směrnicí za lodní odpad nevybírají žádné zvláštní poplatky.
- (28) Komise by měla v roce 2013 v rámci revize své politiky v oblasti kvality ovzduší zvážit možnosti snížení znečištění ovzduší, a to i v oblastech teritoriálních moří členských států.
- (29) Pro zajištění provádění směrnice 1999/32/ES je nutné stanovit účinné, přiměřené a odrazující sankce. Členské státy by měly do systému sankcí začlenit pokuty, které budou vypočteny tak, aby se zajistilo, že ti, kteří porušili předpisy, přijdou o ekonomické výhody, jichž tímto způsobem nabyli, a že při opakovaném porušení předpisů se budou tyto pokuty postupně zvyšovat. Členské státy by měly o těchto sankcích informovat Komisi.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 332, 28.12.2000, s. 81.

- (30) Komisi by měla být svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o změnu rovnocenných emisních hodnot a kritérií pro používání metod snižování emisí, za účelem přizpůsobení směrnice 1999/32/ES vědeckému a technickému pokroku a při současném zachování přísného souladu s příslušnými nástroji IMO, a pokud jde o změnu čl. 2 bodů 1, 2, 3, 3a, 3b a 4, čl. 6 odst. 1a písm. b) a čl. 6 odst. 2 směrnice 1999/32/ES, za účelem přizpůsobení této směrnice vědeckému a technickému pokroku. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (31) V zájmu zajištění jednotných podmínek provádění směrnice 1999/32/ES by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí⁽¹⁾.
- (32) Je vhodné, aby Výbor pro námořní bezpečnost a zabránění znečištění z lodí, zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2099/2002 ze dne 5. listopadu 2002, kterým se zřizuje Výbor pro námořní bezpečnost a zabránění znečištění z lodí (COSS)⁽²⁾, byl Komisi nápomocen při schvalování metod snižování emisí, na něž se nevztahuje směrnice Rady 96/98/ES ze dne 20. prosince 1996 o námořním zařízení⁽³⁾.
- (33) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech⁽⁴⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje zákonodárce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (34) Směrnice 1999/32/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 1999/32/ES

Směrnice 1999/32/ES se mění takto:

1) V čl. 1 odst. 2 se písmeno h) nahrazuje tímto:

„h) aniž je dotčen článek 3a, paliva používaná na palubách plavidel, která používají metody snižování emisí v souladu s články 4c a 4e.“

2) Článek 2 se mění takto:

a) body 1 a 2 se nahrazují tímto:

„1. těžkým topným olejem:

— jakékoli kapalné palivo vyrobené z ropy s výjimkou lodního paliva spadající pod kód KN 2710 19 51 až 2710 19 68, 2710 20 31, 2710 20 35, 2710 20 39 nebo

— jakékoli kapalné palivo vyrobené z ropy, jiné než plynový olej definovaný v bodech 2 a 3, které v důsledku svého destilačního rozmezí náleží do kategorie těžkých olejů určených k použití jako palivo a z něhož se při teplotě 250 °C vydestiluje s použitím metody ASTM D86 méně než 65 % objemových (včetně ztrát). Pokud není možno provést destilaci podle metody ASTM D86, pokládá se ropný produkt za těžký topný olej;

2. plynovým olejem:

— jakékoli kapalné palivo vyrobené z ropy s výjimkou lodního paliva spadající pod kód KN 2710 19 25, 2710 19 29, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 17 nebo 2710 20 19 nebo

— jakékoli kapalné palivo vyrobené z ropy vyjma lodního paliva, z něhož se při teplotě 250 °C vydestiluje s použitím metody ASTM D86 méně než 65 % objemových (včetně ztrát) a do teploty 350 °C nejméně 85 %.

Motorové nafty ve smyslu čl. 2 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES ze dne 13. října 1998 o jakosti benzínu a motorové nafty^(*) se z této definice vylučují. Paliva používaná v nesilničních pojízdných strojích a v zemědělských traktorech se rovněž z této definice vylučují;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽²⁾ Úř. věst. L 324, 29.11.2002, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 46, 17.2.1997, s. 25.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

^(*) Úř. věst. L 350, 28.12.1998, s. 58.“

b) body 3a a 3b se nahrazují tímto:

„3a. lodní motorovou naftou jakékoli lodní palivo, jež je definováno pro třídu DMB v tabulce I normy ISO 8217, s výjimkou odkazu na obsah síry;

3b. lodním plynovým olejem jakékoli lodní palivo, jež je definováno pro třídy DMX, DMA a DMZ v tabulce I normy ISO 8217, s výjimkou odkazu na obsah síry;“;

c) bod 3m se nahrazuje tímto:

„3m. metodou snižování emisí jakýkoli doplněk, materiál, přístroj nebo zařízení určené k montáži na loď nebo jiný postup, alternativní palivo nebo metoda zajištění souladu používané jako alternativa lodního paliva s nízkým obsahem síry splňující požadavky stanovené v této směrnici, které jsou ověřitelné, měřitelné a vynutitelné.“;

3) Článek 3 se mění takto:

a) odstavce 1 a 2 se nahrazují tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby na jejich území nebyly používány těžké topné oleje, pokud jejich obsah síry překračuje 1 % hmotnostní.

2. Do 31. prosince 2015 a s výhradou náležitého sledování emisí příslušnými orgány se odstavec 1 nepoužije na těžké topné oleje používané:

a) ve spalovacích zařízeních spadajících do oblasti působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/80/ES ze dne 23. října 2001 o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší z velkých spalovacích zařízení (*), na která se vztahuje čl. 4 odst. 1, čl. 4 odst. 2 nebo čl. 4 odst. 3 písm. a) uvedené směrnice a která splňují mezní hodnoty emisí oxidu siřičitého stanovené pro taková zařízení, jak je stanoveno v uvedené směrnici;

b) ve spalovacích zařízeních spadajících do oblasti působnosti směrnice 2001/80/ES, na která se vztahuje čl. 4 odst. 3 písm. b) a čl. 4 odst. 6 uvedené směrnice a jejichž měsíční průměr emisí oxidu siřičitého nepřekročí 1 700 mg/Nm³ při obsahu kyslíku ve spalínách 3 % objemových vztaženo na suchý plyn;

c) ve spalovacích zařízeních, která nespadají pod písmena a) nebo b) a jejichž měsíční průměr emisí oxidu siřičitého nepřekročí 1 700 mg/Nm³ při obsahu kyslíku ve spalínách 3 % objemových vztaženo na suchý plyn;

d) pro spalování v rafineriích, kde měsíční průměr emisí oxidu siřičitého vypočtený pro všechna spalovací zařízení v rafinerii, bez ohledu na druh paliva nebo kombinaci používaných paliv, avšak s výjimkou zařízení, která spadají pod písmena a) a b), plynových turbín a plynových motorů, nepřekročí 1 700 mg/Nm³ při obsahu kyslíku ve spalínách 3 % objemových vztaženo na suchý plyn.

3. Od 1. ledna 2016 a s výhradou náležitého sledování emisí příslušnými orgány se odstavec 1 nepoužije na těžké topné oleje používané:

a) ve spalovacích zařízeních, která spadají do oblasti působnosti kapitoly III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU (**) a která splňují mezní hodnoty emisí oxidu siřičitého stanovené pro taková zařízení, jak je uvedeno v příloze V uvedené směrnice, nebo, pokud tyto mezní hodnoty emisí nejsou podle uvedené směrnice použitelné, pro která měsíční průměr emisí oxidu siřičitého nepřekročí 1 700 mg/Nm³ při obsahu kyslíku ve spalínách 3 % objemových vztaženo na suchý plyn;

b) ve spalovacích zařízeních, která nespadají pod písmeno a) a jejichž měsíční průměr emisí oxidu siřičitého nepřekročí 1 700 mg/Nm³ při obsahu kyslíku ve spalínách 3 % objemových vztaženo na suchý plyn;

c) pro spalování v rafineriích, kde měsíční průměr emisí oxidu siřičitého vypočtený pro všechna spalovací zařízení v rafinerii, bez ohledu na druh paliva nebo kombinaci používaných paliv, avšak s výjimkou zařízení spadajících pod písmeno a), plynových turbín a plynových motorů, nepřekročí 1 700 mg/Nm³ při obsahu kyslíku ve spalínách 3 % objemových vztaženo na suchý plyn.

Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily, že žádné spalovací zařízení používající těžký topný olej s koncentrací síry vyšší, než je uvedeno v odstavci 1, není v provozu bez povolení vydaného příslušným orgánem, který stanoví mezní hodnoty emisí.

(*) Úř. věst. L 309, 27.11.2001, s. 1.

(**) Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 17.“;

b) odstavec 3 se zrušuje.

4) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 3a

Maximální obsah síry v lodním palivu

Členské státy zajistí, aby na jejich území nebyla používána lodní paliva, pokud jejich obsah síry překračuje 3,50 % hmotnostních, s výjimkou paliv dodávaných do lodí, které používají metody snižování emisí podle článku 4c s uzavřenými systémy.“

5) V článku 4 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby na jejich území nebyly používány plynové oleje, pokud jejich obsah síry překračuje 0,10 % hmotnostních.“

6) Článek 4a se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„Maximální obsah síry v lodních palivech používaných v teritoriálních mořích, výlučných ekonomických zónách a kontrolních zónách znečištění členských států, včetně kontrolních oblastí emisí SO_x, a osobními loděmi provozujícími liniovou dopravu do přístavů Unie nebo z nich“;

b) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění toho, aby nebyla používána lodní paliva v oblastech jejich teritoriálních moří, výlučných ekonomických zón a kontrolních zón znečištění spadajících do kontrolních oblastí emisí SO_x, pokud hmotnostní obsah síry v těchto palivech překračuje:

a) 1,00 % do 31. prosince 2014;

b) 0,10 % od 1. ledna 2015.

Tento odstavec se vztahuje na všechna plavidla všech vlajek včetně plavidel, jež zahájila plavbu mimo území Unie. Komise řádně zohlední veškeré budoucí změny požadavků podle přílohy VI úmluvy MARPOL, které se vztahují na kontrolní oblasti emisí SO_x, a případně bezodkladně předloží vhodné návrhy na příslušnou úpravu této směrnice.“

c) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění toho, aby nebyla používána lodní paliva v oblastech jejich teritoriálních moří, výlučných

ekonomických zón a kontrolních zón znečištění, pokud hmotnostní obsah síry v těchto palivech překračuje:

a) 3,50 % od 18. června 2014;

b) 0,50 % od 1. ledna 2020.

Tento odstavec se vztahuje na všechna plavidla všech vlajek včetně plavidel, jež zahájila plavbu mimo území Unie, aniž jsou dotčeny odstavce 1 a 4 a článek 4b.“;

d) odstavce 4, 5, 6 a 7 se nahrazují tímto:

„4. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění toho, aby do 1. ledna 2020 nebyla používána lodní paliva v oblastech jejich teritoriálních moří, výlučných ekonomických zón a kontrolních zón znečištění spadajících mimo kontrolní oblasti emisí SO_x osobními loděmi provozujícími liniovou dopravu do kteréhokoli přístavu Unie nebo z něj, pokud obsah síry v těchto palivech překračuje 1,50 % hmotnostních.

Členské státy jsou odpovědné za prosazování tohoto požadavku alespoň u plavidel plujících pod jejich vlajkou a u plavidel všech vlajek zdržujících se v jejich přístavech.

5. Členské státy vyžadují správné vedení lodních deníků, včetně údajů o změně paliva.

5a. Členské státy usilují o zajištění dostupnosti lodních paliv vyhovujících této směrnici a informují Komisi o dostupnosti těchto lodních paliv ve svých přístavech a terminálech.

5b. Pokud členský stát zjistí, že loď nevyhovuje normám pro lodní paliva vyhovující této směrnici, má příslušný orgán členského státu právo požadovat, aby loď:

a) předložila záznamy opatření, jež byla přijata ve snaze zajistit soulad, a

b) prokázala, že se pokusila nakoupit lodní palivo vyhovující této směrnici v množství odpovídajícím jejímu plánu plavby a že se v případě, že nebylo v místě plánovaného nákupu dostupné, pokusila najít alternativní zdroje tohoto lodního paliva a že ani přes veškerou její snahu získat lodní palivo vyhovující této směrnici je nebylo možné získat.

Loď se nemusí odchýlit od zamýšlené trasy nebo zbytečně plavbu odložit kvůli tomu, aby splnila předpisy.

Pokud loď poskytne informace uvedené v prvním pododstavci, dotčený členský stát zohlední veškeré příslušné okolnosti a předložené důkazy a přijme na jejich základě vhodné opatření, přičemž může od přijetí kontrolních opatření také upustit.

V případě, že nebude možné zakoupit lodní palivo vyhovující této směrnici, loď o tom informuje stát, pod jehož vlajkou pluje, a příslušný orgán daného cílového přístavu.

Přístavní stát v okamžiku, kdy loď prokáže, že lodní paliva vyhovující této směrnici nebyla dostupná, informuje Komisi.

6. Členské státy v souladu s pravidlem 18 přílohy VI úmluvy MARPOL:

- a) povedou veřejně dostupný seznam místních dodavatelů lodního paliva;
- b) zajistí, aby obsah síry ve všech lodních palivech prodávaných na jejich území byl uveden dodavatelem na dodacím listě zásobníku, doplněném zapečetěným vzorkem podepsaným zástupcem přijímající lodi;
- c) přijmou opatření proti dodavatelům lodního paliva, u kterých bylo zjištěno, že dodávají palivo, které neodpovídá tomu, co je uvedeno na dodacím listě zásobníku;
- d) zajistí, že budou přijata nápravná opatření, aby palivo, u něž byla zjištěna nevhodnost, bylo upraveno tak, aby odpovídalo požadavkům.

7. Členské státy zajistí, aby se na jejich území neuváděla na trh lodní motorová nafta s obsahem síry vyšším než 1,50 % hmotnostních.“;

e) odstavec 8 se zrušuje.

7) Články 4b a 4c se nahrazují tímto:

„Článek 4b

Maximální obsah síry v lodních palivech používaných loděmi kotvícími v přístavech Unie

1. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření, aby plavidla kotvící v přístavech Unie nepoužívala lodní paliva

s obsahem síry vyšším než 0,10 % hmotnostních, přičemž se posádce poskytne dostatečná doba, aby co nejdříve po příplutí do kotviště a co nejpozději před odplutím mohla provést potřebnou výměnu paliva.

Členské státy vyžadují, aby byl čas výměny paliva zaznamenán v lodním deníku.

2. Odstavec 1 se nepoužije:

- a) mají-li být podle zveřejněného jízdního řádu lodě v kotvišti po dobu kratší než dvě hodiny;
- b) pro lodi, které vypínají všechny motory a využívají během kotvení v přístavech dodávky elektřiny z pobřeží.

3. Členské státy zajistí, aby se na jejich území neuváděly na trh lodní plynové oleje s obsahem síry vyšším než 0,10 % hmotnostních.

Článek 4c

Metody snižování emisí

1. Členské státy povolí použití metod snižování emisí loděmi všech vlajek ve svých přístavech, teritoriálních mořích, výlučných ekonomických zónách a kontrolních zónách znečištění jako alternativu k používání lodních paliv, která splňují požadavky článků 4a a 4b, a to za podmínek odstavců 2 a 3 tohoto článku.

2. Na lodích používajících metody snižování emisí uvedené v odstavci 1 se nepřetržitě dosahuje snížení emisí oxidu siřičitého, které je přinejmenším rovnocenné snížení, jehož by bylo dosaženo použitím lodních paliv, která splňují požadavky článků 4a a 4b. Rovnocenné emisní hodnoty se stanoví v souladu s přílohou I.

2a. Členské státy vyzývají kotvící plavidla k používání pobřežních systémů pro dodávky elektřiny jako k alternativnímu způsobu snižování emisí.

3. Metody snižování emisí uvedené v odstavci 1 musí být v souladu s kritérii stanovenými v aktech uvedených v příloze II.

4. Je-li to opodstatněné z hlediska vědeckotechnického pokroku v oblasti alternativních metod snižování emisí a v zájmu zajištění přísného souladu s příslušnými nástroji a normami přijatými IMO, Komise:

- a) je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 9a, kterými se mění přílohy I a II;

- b) případně přijme prováděcí akty, které stanoví podrobné požadavky na sledování emisí. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 9 odst. 2.“

8) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 4d

Schvalování metod snižování emisí pro použití na lodích plujících pod vlajkou členského státu

1. Metody snižování emisí, které spadají do oblasti působnosti směrnice Rady 96/98/ES (*), se schvalují v souladu s uvedenou směrnicí.

2. Metody snižování emisí, na něž se nevztahuje odstavec 1 tohoto článku, se schvalují postupem uvedeným v čl. 3 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2099/2002 ze dne 5. listopadu 2002, kterým se zřizuje Výbor pro námořní bezpečnost a zabránění znečištění z lodí (COSS) (**), s přihlédnutím k:

- a) pokynům vypracovaným IMO;
- b) výsledkům zkoušek provedených podle článku 4e;
- c) vlivům na životní prostředí, včetně dosažitelného snížení emisí a dopadů na ekosystémy v uzavřených přístavech, přístavištích a ústích řek, a
- d) proveditelnosti sledování a ověřování.

Článek 4e

Zkoušky nových metod snižování emisí

Členské státy mohou, případně ve spolupráci s ostatními členskými státy, povolit zkoušky metod snižování emisí z lodí na plavidlech plujících pod jejich vlajkou nebo v mořských oblastech v jejich pravomoci. Během těchto zkoušek není používání lodních paliv, která vyhovují požadavkům článků 4a a 4b, povinné za předpokladu, že jsou splněny všechny následující podmínky:

- a) Komise a každý dotčený přístavní stát je vyzooměn písemně nejméně šest měsíců před zahájením zkoušek;
- b) doba platnosti povolení ke zkouškám nepřekročí osmnáct měsíců;
- c) na všech zúčastněných lodích jsou instalována zařízení znemožňující nedovolenou manipulaci k nepřetržitému sledování emisí z komína a jsou používána po celou zkušební dobu;
- d) na všech zúčastněných lodích je dosaženo snížení emisí, která jsou přinejmenším rovnocenná těm, kterých by

bylo dosaženo pomocí mezních hodnot síry v palivech stanovených v této směrnici;

- e) existují odpovídající systémy nakládání s odpadem, pokud jde o odpad, který vyprodukuje metody snižování emisí během zkušební doby;
- f) po celou zkušební dobu se posuzuje dopad na mořské prostředí, zejména na ekosystémy v uzavřených přístavech, přístavištích a ústích řek, a
- g) do šesti měsíců po ukončení zkoušek jsou úplné výsledky předány Komisi a zpřístupněny veřejnosti.

Článek 4f

Finanční opatření

Členské státy mohou přijmout finanční opatření ve prospěch subjektů, na něž se vztahuje tato směrnice, pokud jsou tato opatření v souladu s platnými pravidly pro státní podporu i s pravidly, jež mají být v této oblasti přijata.

(*) Úř. věst. L 46, 17.2.1997, s. 25.

(**) Úř. věst. L 324, 29.11.2002, s. 1.“

9) Článek 6 se nahrazuje tímto:

„Článek 6

Odběr vzorků a analýza

1. Členské státy přijmou všechna nezbytná opatření k tomu, aby odběrem vzorků kontrolovaly, zda obsah síry v používaných palivech je v souladu s články 3, 3a, 4, 4a a 4b. Odběr vzorků začne dnem, ke kterému vstoupí v platnost daná mezní hodnota maximálního obsahu síry v palivech. Musí se provádět v pravidelných intervalech, dostatečně často a v takovém množství, aby vzorky reprezentovaly zkoumané palivo a v případě lodního paliva palivo, které plavidla používají v dotyčných mořských oblastech a přístavech. Vzorky se analyzují bez zbytečného odkladu.

1a. Použijí se tyto dále uvedené způsoby odběru vzorků, analýzy a kontroly lodního paliva:

- a) kontrola lodních deníků a dodacích listů zásobníků;

a podle potřeby níže uvedené způsoby odběru vzorků a analýzy:

b) odběr vzorků lodního paliva pro spalování na palubě během dodávky na loď v souladu s pokyny pro odběr vzorků topného oleje k určení shody s revidovanou přílohou VI úmluvy MARPOL, přijatou dne 17. července 2009 na základě rezoluce 182(59) Výboru pro ochranu mořského prostředí (MEPC) IMO, a analýza obsahu síry nebo

c) odběr vzorků a analýza obsahu síry v lodním palivu pro spalování na palubě v zásobnících, je-li to technicky a ekonomicky proveditelné, a v zapečetěných vzorcích zásobníku na palubě lodí.

1b. Komise je zmocněna přijímat prováděcí akty týkající se:

a) četnosti odběru vzorků;

b) metod odběru vzorků;

c) definice reprezentativního vzorku zkoumaného paliva.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 9 odst. 2.

2. Referenční metodou pro stanovení obsahu síry je metoda ISO 8754 (2003) nebo PrEN ISO 14596 (2007).

S cílem stanovit, zda lodní palivo dodávané a používané na lodích je v souladu s mezními hodnotami obsahu síry požadovanými podle článků 3a, 4, 4a a 4b, použije se postup ověřování jakosti paliva podle dodatku VI k příloze VI úmluvy MARPOL.“

10) Článek 7 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Každý rok do 30. června členské státy na základě výsledků odběru vzorků, analýzy a kontrol prováděných podle článku 6 předkládají Komisi zprávu o dodržování norem pro obsah síry stanovených v této směrnici za předchozí rok.

Na základě zpráv obdržených v souladu s prvním pododstavcem tohoto odstavce a oznámení týkajících se nedostupnosti lodního paliva, které vyhovuje této směrnici, podaných členskými státy v souladu s čl. 4a odst. 5b pátým pododstavcem Komise do 12 měsíců od

data uvedeného v prvním pododstavci tohoto odstavce vypracuje a zveřejní zprávu o uplatňování této směrnice. Komise posoudí nutnost dalšího posílení příslušných ustanovení této směrnice a předloží za tím účelem příslušné legislativní návrhy.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Komise je zmocněna přijímat prováděcí akty, pokud jde o informace, které mají být do zahrnuty zprávy, a o formát zprávy. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 9 odst. 2.“;

c) odstavce 2 a 3 se nahrazují tímto:

„2. Do 31. prosince 2013 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu doplněnou případně o legislativní návrhy. Komise ve své zprávě zváží potenciál pro snížení znečištění ovzduší, přičemž vezme v úvahu zejména výroční zprávy předkládané v souladu s odstavci 1 a 1a a svá pozorování, pokud jde o kvalitu ovzduší a acidifikaci, náklady na paliva, potenciální ekonomický dopad, zjištěný odklon k jiným druhům dopravy a pokrok ve snižování emisí z lodí.

3. Do 31. prosince 2012 vypracuje Komise ve spolupráci s členskými státy a zúčastněnými stranami vhodná opatření, včetně těch, která jsou uvedena v pracovním dokumentu Komise ze dne 16. září 2011 nazvaném „Snižování emisí znečišťujících látek z námořní dopravy a soubor nástrojů pro udržitelnou vodní dopravu“, s cílem podpořit dodržování environmentálních norem této směrnice a minimalizovat jejich možné negativní dopady.“;

d) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 9a, pokud jde o přizpůsobení čl. 2 bodů 1, 2, 3, 3a, 3b a 4, čl. 6 odst. 1 písm. b) a čl. 6 odst. 2 vědeckému a technickému pokroku. Tato přizpůsobení nesmějí vést k žádné přímé změně oblasti působnosti této směrnice nebo mezních hodnot obsahu síry v palivech stanovených v této směrnici.“

11) Článek 8 se zrušuje.

12) Článek 9 se nahrazuje tímto:

„Článek 9

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (*).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud výbor nezaujme žádné stanovisko, Komise návrh prováděcího aktu nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

(*) Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.“

13) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 9a

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci svěřená Komisi podléhá podmínkám stanoveným v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 4c odst. 4 a čl. 7 odst. 4 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 17. prosince 2012. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 4c odst. 4 a čl. 7 odst. 4 kdykoliv zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomocí uvedených v daném rozhodnutí. Toto rozhodnutí nabývá účinku dnem následujícím po zveřejnění tohoto rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Rozhodnutí

nemá vliv na platnost žádných aktů v přenesené pravomoci, které jsou již v platnosti.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 4c odst. 4 a čl. 7 odst. 4 vstoupí v platnost, pouze pokud Evropský parlament a Rada nevysloví ve lhůtě tří měsíců od oznámení aktu Evropskému parlamentu a Radě námitky nebo pokud Evropský parlament a Rada před uplynutím této lhůty Komisi informují, že námitky nevysloví. Na žádost Evropského parlamentu nebo Rady bude tato lhůta prodloužena o tři měsíce.“

14) Článek 11 se nahrazuje tímto:

„Článek 11

Sankce

1. Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých podle této směrnice.

2. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující a mohou zahrnovat pokuty, které budou vypočteny tak, aby se zajistilo, že ti, kteří porušili předpisy, přijdou o ekonomické výhody, jichž tímto způsobem nabyli, a že při opakovaném porušení předpisů se budou tyto pokuty postupně zvyšovat.“

15) Příloha směrnice 1999/32/ES se nahrazuje přílohou této směrnice.

Článek 2

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 18. června 2014. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

*Článek 3***Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

*Článek 4***Určení**

Tato směrnice je určena členským státům.

Ve Štrasburku dne 21. listopadu 2012.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
A. D. MAVROYIANNIS

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA I

ROVNOCENNÉ EMISNÍ HODNOTY PRO METODY SNIŽOVÁNÍ EMISÍ, NA NĚŽ ODKAZUJE ČL. 4c Odst. 2

Mezní hodnoty obsahu síry v lodním palivu uvedené v člancích 4a a 4b a pravidlech 14.1 a 14.4 přílohy VI úmluvy MARPOL a odpovídající hodnoty emisí podle čl. 4c odst. 2:

Obsah síry v lodním palivu (% hmot.)	Poměr emisí SO ₂ (ppm) / CO ₂ (% obj.)
3,50	151,7
1,50	65,0
1,00	43,3
0,50	21,7
0,10	4,3

Poznámka:

- Mezní hodnoty poměrů emisí se uplatní pouze při použití ropného destilátu nebo zbytkových topných olejů.
- V odůvodněných případech, kdy je koncentrace CO₂ snížena pomocí jednotky pro čištění spalin (EGC), lze koncentraci CO₂ měřit na vstupu této jednotky, pokud se jasně prokáže, že tato metodika je správná.

PŘÍLOHA II

KRITÉRIA PRO POUŽITÍ METOD SNIŽOVÁNÍ EMISÍ, NA NĚŽ ODKAZUJE ČL. 4c ODS. 3

Metody snižování emisí, na něž odkazuje článek 4c, musí splňovat alespoň kritéria uvedená v těchto aktech, v použitelném rozsahu:

Metoda snižování emisí	Kritéria použití
Směs lodního paliva a odpařeného zemního plynu	Rozhodnutí Komise 2010/769/EU ze dne 13. prosince 2010 o stanovení kritérií pro použití technických postupů tankery na zkapalněný zemní plyn jako alternativy k používání lodních paliv s nízkým obsahem síry, která splňují požadavky článku 4b směrnice Rady 1999/32/ES o snižování obsahu síry v některých kapalných palivech ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/33/ES o obsahu síry v lodních palivech ⁽¹⁾ .
Systémy čištění spalín	Rezoluce MEPC.184 (59) přijatá dne 17. července 2009 Odpadní voda, která je produktem systémů čištění spalín, v nichž se používají chemické látky, přídatné látky a jiné chemické přípravky vytvořené na místě, jak se uvádí v bodě 10.1.6.1 rezoluce MEPC.184(59), se nesmí vypouštět do moře, a to ani v uzavřených přístavech, přístavištích a ústích řek, pokud provozovatel lodi neprokáže, že vypuštění takové vody do moře nebude mít žádný významný dopad na lidské zdraví a životní prostředí a ani je nijak neohrozí. Je-li použitou látkou hydroxid sodný, je dostačující, pokud odpadní voda splňuje kritéria stanovená v rezoluci MEPC.184(59) a její pH nepřesahuje hodnotu 8,0.
Biopaliva	Používání biopaliv ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů ⁽²⁾ , které vyhovují příslušným normám CEN a ISO. Směsi biopaliv a lodních paliv musí splňovat normy pro obsah síry stanovené v článku 3a, čl. 4a odst. 1, 1a a 4 a v článku 4b této směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 328, 14. 12. 2010, s. 15.

⁽²⁾ Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16.“

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (EU) č. 1099/2012

ze dne 26. listopadu 2012,

kterým se mění nařízení Rady (EU) č. 270/2011 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci v Egyptě

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 215 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na rozhodnutí Rady 2011/172/SZBP ze dne 21. března 2011 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci v Egyptě⁽¹⁾,

s ohledem na společný návrh vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízením (EU) č. 270/2011⁽²⁾ se uvádí v účinnost opatření stanovená v rozhodnutí Rady 2011/172/SZBP.
- (2) Rozhodnutí 2012/723/SZBP⁽³⁾ stanoví změnu rozhodnutí 2011/172/SZBP tak, aby bylo možné uvolnit finanční prostředky a hospodářské zdroje, jestliže je jich zapotřebí v souvislosti s naplněním soudního nebo správního rozhodnutí vydaného v Unii nebo soudního rozhodnutí vykonatelného v členském státě.
- (3) Článek 9 nařízení (EU) č. 270/2011 se týká informací, které mají osoby, subjekty a orgány poskytovat příslušným orgánům členských států a které mají být předány Komisi s cílem usnadnit dodržování uvedeného nařízení. V souladu s čl. 9 odst. 2 se poskytnuté nebo obdržené informace použijí pouze pro účely, pro něž byly poskytnuty nebo obdrženy. Tímto se však členským státům v případě potřeby nebrání ve sdílení těchto informací v souladu s jejich vnitrostátním právem s příslušnými orgány Egypta a ostatními členskými státy za účelem pomoci při vymáhání zpronevěřeného majetku.

- (4) Nařízení (EU) č. 270/2011 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU) č. 270/2011 se mění takto:

- 1) Článek 5 se nahrazuje tímto:

„Článek 5

1. Odchylně od článku 2 mohou příslušné orgány v členských státech uvedené na internetových stránkách, jejichž seznam je uveden v příloze II, povolit uvolnění některých zmrazených finančních prostředků nebo hospodářských zdrojů, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) finanční prostředky nebo hospodářské zdroje jsou předmětem rozhodčího nálezu, který byl vydán před zařazením fyzické nebo právnické osoby, subjektu nebo orgánu uvedených v článku 2 na seznam v příloze I, nebo předmětem soudního či správního rozhodnutí vydaného v Unii nebo soudního rozhodnutí vykonatelného v dotčeném členském státě před tímto dnem či po něm;
- b) finanční prostředky nebo hospodářské zdroje budou použity výlučně k uspokojení pohledávek zajištěných takovým rozhodnutím nebo uznaných jako platné takovým rozhodnutím v mezích stanovených platnými právními a správními předpisy, kterými se řídí práva osob uplatňujících takové nároky;
- c) rozhodnutí není ve prospěch fyzické nebo právnické osoby, subjektu nebo orgánu uvedených v příloze I a
- d) uznání rozhodnutí není v rozporu s veřejným pořádkem v daném členském státě.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 76, 22.3.2011, s. 63.

⁽²⁾ Úř. věst. L 76, 22.3.2011, s. 4.

⁽³⁾ Viz strana 44 v tomto čísle Úředního věstníku.

2. Dotčený členský stát uvědomí ostatní členské státy a Komisi o každém povolení, které udělí podle tohoto článku.“

pokud jsou tyto úroky, jiné výnosy a platby rovněž zmrazeny podle čl. 2 odst. 1.“

2) V článku 6 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Ustanovení čl. 2 odst. 2 se nepoužije na připsování na zmrazené účty:

- a) úroků nebo jiných výnosů z těchto účtů;
- b) plateb splatných na základě smluv, dohod nebo závazků, které byly uzavřeny nebo vznikly přede dnem, kdy byly fyzické či právnické osoby, subjekty nebo orgány uvedené v článku 2 zařazeny do přílohy I, nebo
- c) plateb splatných podle soudních či správních rozhodnutí nebo rozhodčích nálezů vydaných v Unii nebo vykonatelných v dotčeném členském státě,

3) V článku 9 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Ustanovení odstavce 2 v případě potřeby nebrání členským státům ve sdílení těchto informací v souladu s jejich vnitrostátním právem s příslušnými orgány Egypta a ostatními členskými státy za účelem pomoci při vymáhání zpronevěřeného majetku.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 26. listopadu 2012.

Za Radu
předseda
G. DEMOSTHENOUS

NAŘÍZENÍ RADY (EU) č. 1100/2012

ze dne 26. listopadu 2012,

kterým se mění nařízení (EU) č. 101/2011 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci v Tunisku

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 215 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na rozhodnutí Rady 2011/72/SZBP ze dne 31. ledna 2011 o omezujících opatřeních vůči některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Tunisku⁽¹⁾,

s ohledem na společný návrh vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízením Rady (EU) č. 101/2011⁽²⁾ se uvádí v účinnost opatření stanovená v rozhodnutí 2011/72/SZBP.
- (2) Rozhodnutí Rady 2012/724/SZBP⁽³⁾ stanoví změnu rozhodnutí 2011/72/SZBP tak, aby bylo možné uvolnit zmrazené finanční prostředky a hospodářské zdroje, jestliže je jich zapotřebí v souvislosti s naplněním soudního nebo správního rozhodnutí vydaného v Unii nebo soudního rozhodnutí vykonatelného v členském státě.
- (3) Článek 9 nařízení (EU) č. 101/2011 se týká informací, které mají osoby, subjekty a orgány poskytovat příslušným orgánům členských států a které mají být předány Komisi s cílem usnadnit dodržování nařízení. V souladu s čl. 9 odst. 2 se poskytnuté nebo obdržené informace použijí pouze pro účely, pro něž byly poskytnuty nebo obdrženy. Tímto se však členským státům v případě potřeby nebrání ve sdílení těchto informací v souladu s jejich vnitrostátním právem s příslušnými orgány Tuniska a ostatními členskými státy za účelem pomoci při vymáhání zpronevěřeného majetku.
- (4) Nařízení (EU) č. 101/2011 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU) č. 101/2011 se mění takto:

1) Článek 5 se nahrazuje tímto:

„Článek 5

1. Odchylně od článku 2 mohou příslušné orgány v členských státech uvedené na internetových stránkách, jejichž seznam je uveden v příloze II, povolit uvolnění některých zmrazených finančních prostředků nebo hospodářských zdrojů, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) finanční prostředky nebo hospodářské zdroje jsou předmětem rozhodčího nálezů, který byl vydán před zařazením fyzické nebo právnické osoby, subjektu nebo orgánu uvedených v článku 2 na seznam v příloze I, nebo předmětem soudního či správního rozhodnutí vydaného v Unii nebo soudního rozhodnutí vykonatelného v dotčeném členském státě před tímto dnem či po něm;
- b) finanční prostředky nebo hospodářské zdroje budou použity výlučně k uspokojení pohledávek zajištěných takovým rozhodnutím nebo uznaných jako platné takovým rozhodnutím v mezích stanovených platnými právními a správními předpisy, kterými se řídí práva osob uplatňujících takové nároky;
- c) rozhodnutí není ve prospěch fyzické nebo právnické osoby, subjektu nebo orgánu uvedených v příloze I, a
- d) uznání rozhodnutí není v rozporu s veřejným pořádkem v daném členském státě.

2. Dotčený členský stát uvědomí ostatní členské státy a Komisi o každém povolení, které udělí podle tohoto článku.“

2) V článku 6 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Ustanovení čl. 2 odst. 2 se nepoužije na připsování a na zmrazené účty:

- a) úroků nebo jiných výnosů z těchto účtů;
- b) plateb splatných na základě smluv, dohod nebo závazků, které byly uzavřeny nebo vznikly přede dnem, kdy byly fyzické či právnické osoby, subjekty nebo orgány uvedené v článku 2 zařazeny do přílohy I, nebo

c) plateb splatných podle soudních či správních rozhodnutí nebo rozhodčích nálezů vydaných v Unii nebo vykonatelných v dotčeném členském státě,

pokud jsou tyto úroky, jiné výnosy a platby rovněž zmrazeny podle čl. 2 odst. 1.“

3) V článku 9 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Ustanovení odstavce 2 v případě potřeby nebrání členským státům ve sdílení těchto informací v souladu s jejich vnitrostátním právem s příslušnými orgány Tuniska a ostatními členskými státy za účelem pomoci při vymáhání zpronevěřeného majetku.“

⁽¹⁾ Úř. věst. L 28, 2.2.2011, s. 62.

⁽²⁾ Úř. věst. L 31, 5.2.2011, s. 1.

⁽³⁾ Viz strana 45 v tomto čísle Úředního věstníku.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 26. listopadu 2012.

Za Radu
předseda
G. DEMOSTHENOUS

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1101/2012**ze dne 26. listopadu 2012,****kterým se mění nařízení (EHS) č. 2454/93, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství⁽¹⁾, a zejména na článek 247 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Se vstupem nařízení Komise (EU) č. 1006/2011 ze dne 27. září 2011, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku⁽²⁾, v platnost se uplatní nové kódy KN pro plynové a topné oleje s obsahem bionafty. Tyto změny mohou mít vliv na odvětví minerálních olejů, neboť některé mísicí operace v režimu uskladňování v celním skladu a ve svobodných pásmech již nejsou povoleny jako „obvyklé formy manipulace“, jelikož mají za důsledek odlišný osmimístný kód KN.
- (2) Je třeba nalézt řešení, které by i nadále umožnilo mísení plynových nebo topných olejů neobsahujících bionaftu s plynovými nebo topnými oleji obsahujícími bionaftu, zařazenými do kapitoly 27 KN, v režimu uskladňování v celním skladu a ve svobodných pásmech, tak jako před vstupem nařízení (EU) č. 1006/2011 v platnost dne 1. ledna 2012.
- (3) Mísení plynových nebo topných olejů s bionaftou by mělo být povoleno, tak aby nebylo vyžadováno oddělené

skladování obou druhů zboží. Vzhledem k doplňkové poznámce 2 ke kapitole 27 kombinované nomenklatury by však získaná směs měla obsahovat méně než 0,5 % objemových bionafty nebo plynových či topných olejů.

- (4) Příloha 72 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93⁽³⁾ by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (5) Tato změna by měla vstoupit v platnost se zpětnou působností tak, aby umožňovala zánik celních dluhů, které vznikly po 1. lednu 2012 v důsledku zavedení nových kódů KN.
- (6) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro celní kodex,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha 72 nařízení (EHS) č. 2454/93 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Použije se od 1. ledna 2012.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 26. listopadu 2012.

Za Komisi

José Manuel BARROSO

předseda

⁽¹⁾ Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1.⁽²⁾ Úř. věst. L 282, 28.10.2011, s. 1.⁽³⁾ Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1.

PŘÍLOHA

V druhém odstavci přílohy 72 se za bod 14 vkládají nové body 14a a 14b, které znějí:

- „14a. mísení plynových nebo topných olejů neobsahujících bionaftu s plynovými nebo topnými oleji obsahujícími bionaftu, zařazenými do kapitoly 27 KN, s cílem získat konstantní jakost nebo jakost požadovanou zákazníkem, aniž se mění povaha zboží, i když to povede ke změně osmimístného kódu KN;
 - 14b. mísení plynových nebo topných olejů s bionaftou tak, aby získaná směs obsahovala méně než 0,5 % objemových bionafty, a mísení bionafty s plynovými nebo topnými oleji tak, aby získaná směs obsahovala méně než 0,5 % objemových plynových nebo topných olejů.“
-

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1102/2012**ze dne 26. listopadu 2012****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) ⁽¹⁾,s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit

paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.

- (2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 26. listopadu 2012.

*Za Komisi,
jménem předsedy,*José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kód třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	AL	44,1
	MA	45,9
	MK	37,4
	TN	73,5
	TR	80,9
	ZZ	56,4
0707 00 05	AL	64,5
	MA	141,4
	MK	58,4
	TR	117,0
	ZZ	95,3
0709 93 10	MA	88,1
	TR	111,2
	ZZ	99,7
0805 20 10	MA	138,7
	ZZ	138,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	65,5
	HR	35,6
	TR	85,9
	ZZ	62,3
0805 50 10	AR	68,7
	TR	85,4
	ZA	49,1
	ZZ	67,7
0808 10 80	CN	79,8
	MK	33,9
	NZ	138,3
	US	125,6
	ZA	137,2
	ZZ	103,0
0808 30 90	CN	56,6
	TR	116,3
	US	136,8
	ZZ	103,2

⁽¹⁾ Klasifikace zemí podle nařízení Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1103/2012**ze dne 26. listopadu 2012,****kterým se mění reprezentativní ceny a dodatečná dovozní cla pro některé produkty v odvětví cukru stanovené prováděcím nařízením (EU) č. 892/2012 na hospodářský rok 2012/2013**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) ⁽¹⁾,s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 951/2006 ze dne 30. června 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 318/2006, pokud jde o obchod s třetími zeměmi v odvětví cukru ⁽²⁾, a zejména na čl. 36 odst. 2 druhý pododstavec druhou větu uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Výše reprezentativních cen a dodatečných cel použitelné při vývozu bílého cukru, surového cukru a některých sirupů na hospodářský rok 2012/2013 byly stanoveny prováděcím nařízením Komise (EU) č. 892/2012 ⁽³⁾. Tyto ceny a cla byly naposledy změněny prováděcím nařízením Komise (EU) č. 1092/2012 ⁽⁴⁾.

- (2) Údaje, jež má Komise momentálně k dispozici, vedou ke změně uvedených částek v souladu s článkem 36 nařízení (ES) č. 951/2006.

- (3) Vzhledem k tomu, že je nutné začít uplatňovat toto opatření co nejdříve po té, co budou k dispozici aktualizované údaje, je třeba, aby nařízení vstoupilo v platnost dnem zveřejnění,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Reprezentativní ceny a dodatečná dovozní cla pro produkty uvedené v článku 36 nařízení (ES) č. 951/2006 stanovené prováděcím nařízením (EU) č. 892/2012 na hospodářský rok 2012/2013 se mění a jsou uvedeny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 26. listopadu 2012.

*Za Komisi,
jménem předsedy,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 178, 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ Úř. věst. L 263, 28.9.2012, s. 37.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 323, 22.11.2012, s. 15.

PŘÍLOHA

Pozměněné reprezentativní ceny a pozměněná dodatečná dovozní cla pro bílý cukr, surový cukr a produkty kódu KN 1702 90 95 ode dne 27. listopadu 2012

(v EUR)

Kód KN	Výše reprezentativních cen na 100 kg netto příslušného produktu	Výše dodatečného cla na 100 kg netto příslušného produktu
1701 12 10 ⁽¹⁾	34,63	0,76
1701 12 90 ⁽¹⁾	34,63	4,22
1701 13 10 ⁽¹⁾	34,63	0,90
1701 13 90 ⁽¹⁾	34,63	4,52
1701 14 10 ⁽¹⁾	34,63	0,90
1701 14 90 ⁽¹⁾	34,63	4,52
1701 91 00 ⁽²⁾	39,67	5,57
1701 99 10 ⁽²⁾	39,67	2,44
1701 99 90 ⁽²⁾	39,67	2,44
1702 90 95 ⁽³⁾	0,40	0,28

⁽¹⁾ Pro standardní jakost vymezenou v příloze IV bodu III nařízení (ES) č. 1234/2007.⁽²⁾ Pro standardní jakost vymezenou v příloze IV bodu II nařízení (ES) č. 1234/2007.⁽³⁾ Na 1 % obsahu sacharosu.

SMĚRNICE

SMĚRNICE KOMISE 2012/39/EU

ze dne 26. listopadu 2012,

kteřou se mění směrnice 2006/17/ES, pokud jde o určité technické požadavky na vyšetřování lidských tkání a buněk

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

incidenci odkazy na vysokou prevalenci, aby se zajistilo jednotnější provádění požadavků na vyšetřování HTLV-I ve všech členských státech.

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/23/ES ze dne 31. března 2004 o stanovení jakostních a bezpečnostních norem pro darování, odběr, vyšetřování, zpracování, konzervaci, skladování a distribuci lidských tkání a buněk⁽¹⁾, a zejména na čl. 28 písm. e) uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Komise 2006/17/ES ze dne 8. února 2006, kterou se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/23/ES, pokud jde o určité technické požadavky na darování, opatřování a vyšetřování lidských tkání a buněk⁽²⁾, vyžaduje provedení vyšetření na protilátku proti HTLV-I u dárců, kteří žijí v oblastech s vysokou incidencí nemoci nebo z nich pocházejí, nebo u dárců, kteří mají sexuální partnery pocházející z těchto oblastí, či u dárců, jejichž rodiče pocházejí z těchto oblastí. Toto vyšetření je požadováno jak u dárců reprodukčních buněk, v souladu s přílohou III směrnice 2006/17/ES, tak u ostatních dárců, v souladu s přílohou II uvedené směrnice.

(2) Nejnovější vědecké důkazy poskytnuté Evropským střediskem pro prevenci a kontrolu nemocí (ECDC) a praktické zkušenosti prokázaly, že při současném stavu vědeckých poznatků je velmi obtížné stanovit, co je oblast s vysokou incidencí HTLV-I. Tento požadavek na vyšetřování tedy není prováděn jednotným způsobem.

(3) „Incidence“ měří míru výskytu nových případů určité nemoci nebo stavu, zatímco „prevalence“ je podíl populace, který je v určitém okamžiku postižen určitou nemocí. V praxi jsou údaje týkající se prevalence dostupnější než údaje týkající se incidence. Kromě toho je prevalence vhodnějším měřítkem než incidence, pokud jde o posouzení dopadu chronického onemocnění v rámci určitého společenství a o posouzení následných potřeb. Proto je vhodné nahradit odkazy na vysokou

(4) Bod 4.2 přílohy III směrnice 2006/17/ES vyžaduje odběr krevních vzorků v době každého darování reprodukčních buněk, a to jak u darování mezi partnery (pokud nejde o přímé použití), tak u jiného darování než mezi partnery.

(5) Pokud jde o darování reprodukčních buněk mezi partnery, nejnovější vědecké důkazy prokázaly, že požadovat vyšetření v pevných časových intervalech nepřesahujících 24 měsíců nesníží úroveň bezpečnosti dotčených buněk, pokud jsou v tkáňových zařízeních používajících technologii asistované reprodukce zavedeny vhodné systémy bezpečnosti a jakosti, a to v souladu s článkem 16 směrnice 2004/23/ES. Během těchto časových intervalů lze použít výsledky předchozích vyšetření provedených u stejného dárce.

(6) Vzhledem k tomu, že vyšetření při každém darování nelepší bezpečnost reprodukčních buněk darovaných mezi partnery, praktické zkušenosti prokázaly, že tento požadavek je nákladný a náročný jak pro pacienty, tak pro systémy zdravotní péče. Má-li se dosáhnout cíle v otázce bezpečnosti buněk přiměřenějším způsobem, bylo by vhodné umožnit členským státům vyžadovat vyšetření v pevných časových intervalech nepřesahujících 24 měsíců, které by nahradilo vyšetření při každém darování.

(7) Opatření stanovená touto směrnicí jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného článkem 29 směrnice 2004/23/ES,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Přílohy II a III směrnice 2006/17/ES se mění v souladu s přílohou této směrnice.

Článek 2

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 17. června 2014. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 102, 7.4.2004, s. 48.

⁽²⁾ Úř. věst. L 38, 9.2.2006, s. 40.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Článek 4

Tato směrnice je určena členskými státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

V Bruselu dne 26. listopadu 2012.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Za Komisi

José Manuel BARROSO
předseda

PŘÍLOHA

Přílohy II a III směrnice 2006/17/ES se mění takto:

(1) V příloze II se bod 1.2 nahrazuje tímto:

„1.2 Vyšetření na protilátku proti HTLV-I musí být provedena u dárců, kteří žijí v oblastech s vysokou prevalencí nebo z nich pocházejí, nebo u dárců, kteří mají sexuální partnery pocházející z těchto oblastí, či u dárců, jejichž rodiče pocházejí z těchto oblastí.“

(2) Příloha III se mění takto:

a) Bod 2.4 se nahrazuje tímto:

„2.4 Vyšetření na protilátku proti HTLV-I musí být provedena u dárců, kteří žijí v oblastech s vysokou prevalencí nebo z nich pocházejí, nebo u dárců, kteří mají sexuální partnery pocházející z těchto oblastí, či u dárců, jejichž rodiče pocházejí z těchto oblastí.“

b) Bod 3.3 se nahrazuje tímto:

„3.3 Vyšetření na protilátku proti HTLV-I musí být provedena u dárců, kteří žijí v oblastech s vysokou prevalencí nebo z nich pocházejí, nebo u dárců, kteří mají sexuální partnery pocházející z těchto oblastí, či u dárců, jejichž rodiče pocházejí z těchto oblastí.“

c) Bod 4.2 se nahrazuje tímto:

„4.2 U jiných darování než mezi partnery musí být krevní vzorky odebrány v době každého darování.

U darování mezi partnery (pokud nejde o přímé použití) musí být krevní vzorky odebrány během tří měsíců před prvním darováním. U dalších darování mezi partnery od stejného dárce musí být další krevní vzorky odebrány v souladu s vnitrostátními právními předpisy, avšak nejpozději 24 měsíců od předchozího odběru vzorků.“

SMĚRNICE KOMISE 2012/40/EU**ze dne 26. listopadu 2012,****kterou se opravuje příloha I směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES o uvádění biocidních přípravků na trh****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES ze dne 16. února 1998 o uvádění biocidních přípravků na trh ⁽¹⁾, a zejména na čl. 16 odst. 2 druhý pododstavec uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Komise 2009/91/ES ze dne 31. července 2009, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES za účelem zařazení účinné látky tetraboritan disodný do přílohy I uvedené směrnice ⁽²⁾, definuje tetraboritan disodný pomocí tří čísel CAS pro tři různé formy této látky. Čísla CAS vycházejí ze zprávy, kterou předalo Komisi Nizozemsko dne 7. července 2006 a kterou schválil Stálý výbor pro biocidní přípravky dne 20. února 2009.
- (2) Nizozemsko informovalo Komisi, že číslo CAS pro formu pentahydrát v původní zprávě bylo nesprávné, a předalo Komisi opravenou zprávu, podle níž správné číslo CAS pro tuto formu je 12179-04-3. Opravenou zprávu schválil Stálý výbor pro biocidní přípravky dne 25. května 2012.
- (3) Příloha I směrnice 98/8/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem opravena.
- (4) Opatření stanovená touto směrnicí jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro biocidní přípravky,

Článek 1

Příloha I směrnice 98/8/ES se mění v souladu s přílohou této směrnice.

Článek 2

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do dne 31. března 2013. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.**Článek 4**

Tato směrnice je určena členskými státním.

V Bruselu dne 26. listopadu 2012.

Za Komisi

José Manuel BARROSO
předseda⁽¹⁾ Úř. věst. L 123, 24.4.1998, s. 1.⁽²⁾ Úř. věst. L 201, 1.8.2009, s. 39.

PŘÍLOHA

V příloze I směrnice 98/8/ES se třetí sloupec položky číslo 24 nahrazuje tímto:

Název podle IUPAC identifikační čísla
„tetraboritan disodný č. ES: 215-540-4 Číslo CAS (bezvodý) 1330-43-4 Číslo CAS (pentahydrát) 12179-04-3 Číslo CAS (dekahydrát) 1303-96-4“

SMĚRNICE KOMISE 2012/41/EU

ze dne 26. listopadu 2012,

kteřou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES tak, aby se zařazení účinné látky kyselina nonanová do přílohy I uvedené směrnice rozšířilo na typ přípravku 2

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES ze dne 16. února 1998 o uvádění biocidních přípravků na trh ⁽¹⁾, a zejména na čl. 16 odst. 2 druhý pododstavec uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise (ES) č. 1451/2007 ze dne 4. prosince 2007 o druhé etapě desetiletého pracovního programu uvedeného v čl. 16 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES o uvádění biocidních přípravků na trh ⁽²⁾ stanoví seznam účinných látek, které mají být hodnoceny vzhledem k možnému zařazení do přílohy I, I A nebo I B směrnice 98/8/ES. Tento seznam zahrnuje kyselinu nonanovou.
- (2) Směrnicí Komise 2011/13/EU ze dne 8. února 2011, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES za účelem zařazení účinné látky kyselina nonanová do přílohy I uvedené směrnice ⁽³⁾, byla kyselina nonanová zařazena jako účinná látka do přílohy I směrnice 98/8/ES pro použití v typu přípravku 19, repelenty a atraktanty, jak je vymezeno v příloze V směrnice 98/8/ES.
- (3) Podle nařízení (ES) č. 1451/2007 byla kyselina nonanová v souladu s čl. 11 odst. 2 směrnice 98/8/ES nyní hodnocena pro použití v typu přípravku 2, dezinfekční přípravky pro použití v soukromé oblasti a oblasti veřejného zdraví a jiné biocidní přípravky, jak je vymezeno v příloze V uvedené směrnice.
- (4) Rakousko bylo jmenováno členským státem zpravodajem a předložilo Komisi dne 6. srpna 2010 zprávu příslušného orgánu a doporučení v souladu s čl. 14 odst. 4 a 6 nařízení (ES) č. 1451/2007.
- (5) Zprávu příslušného orgánu přezkoumaly členské státy a Komise. V souladu s čl. 15 odst. 4 nařízení (ES) č. 1451/2007 byly závěry tohoto přezkoumání v rámci Stálého výboru pro biocidní přípravky dne 25. května 2012 zařazeny do hodnotící zprávy.
- (6) Na základě hodnocení lze pravděpodobně očekávat, že biocidní přípravky používané jako dezinfekční přípravky pro použití v soukromé oblasti a oblasti veřejného zdraví

a jiné biocidní přípravky, jak jsou definovány v příloze V směrnice 98/8/ES, které obsahují kyselinu nonanovou, splňují požadavky stanovené v článku 5 směrnice 98/8/ES. Je proto vhodné rozšířit zařazení kyseliny nonanové do přílohy I uvedené směrnice na typ přípravku 2.

- (7) Na úrovni Unie nebyly hodnoceny všechny možnosti použití. Je proto vhodné požadovat, aby členské státy posoudily taková použití nebo scénáře expozice a taková rizika pro skupiny obyvatelstva a složky životního prostředí, která nebyla reprezentativně zohledněna při posouzení rizik na úrovni Unie, a při vydávání povolení přípravku se ujistily, že byla přijata odpovídající opatření nebo že byly uloženy zvláštní podmínky za účelem snížení zjištěných rizik na přijatelnou úroveň.
- (8) Vzhledem k dráždivým vlastnostem látky je vhodné požadovat, aby expozice při neprofesionálním použití byla omezena na nejnižší možnou míru pomocí návrhu balení, jestliže v žádosti o povolení přípravku nelze prokázat, že rizika pro lidské zdraví lze snížit na přijatelnou úroveň jinými prostředky.
- (9) Ustanovení této směrnice by měla být uplatňována souběžně ve všech členských státech, aby se zajistilo stejné nakládání s biocidními přípravky typu přípravku 2 s obsahem účinné látky kyseliny nonanové na trhu Unie a aby se obecně usnadnilo řádné fungování trhu s biocidními přípravky.
- (10) Před zařazením účinné látky do přílohy I směrnice 98/8/ES je třeba poskytnout členským státům a zúčastněným stranám přiměřenou lhůtu, která jim umožní připravit se na plnění nových požadavků, které ze zařazení vyplynou, a zajistit, aby žadatelé, kteří vypracovali dokumentaci, mohli plně využívat desetileté lhůty pro ochranu údajů, která v souladu s čl. 12 odst. 1 písm. c) bodem ii) směrnice 98/8/ES začíná dnem zařazení účinné látky.
- (11) Po zařazení by měla být členským státům poskytnuta přiměřená lhůta k provedení čl. 16 odst. 3 směrnice 98/8/ES.
- (12) Směrnice 98/8/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (13) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise o informativních dokumentech ze dne 28. září 2011 ⁽⁴⁾ zavázaly, že

⁽¹⁾ Úř. věst. L 123, 24.4.1998, s. 1.⁽²⁾ Úř. věst. L 325, 11.12.2007, s. 3.⁽³⁾ Úř. věst. L 34, 9.2.2011, s. 52.⁽⁴⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice do vnitrostátního práva o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů pro provedení směrnice do vnitrostátního práva.

- (14) Opatření stanovená touto směrnicí jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro biocidní přípravky,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Příloha I směrnice 98/8/ES se mění v souladu s přílohou této směrnice.

Článek 2

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do dne 30. září 2013.

Použijí tyto předpisy ode dne 1. října 2014.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 4

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 26. listopadu 2012.

Za Komisi

José Manuel BARROSO

předseda

PŘÍLOHA

V příloze I směrnice 98/8/ES se do položky „č. 41“ doplňuje text, který zní:

Číslo	Obecný název	Název podle IUPAC identifikační čísla	Minimální čistota účinné látky v biocidním přípravku při uvedení na trh	Datum zařazení	Lhůta k dosažení souladu s čl. 16 odst. 3 (s výjimkou přípravků obsahujících více než jednu účinnou látku, pro něž budou lhůty dosažení v souladu s čl. 16 odst. 3 stanoveny v posledních rozhodnutích o zařazení, pokud jde o jejich účinné látky)	Datum skončení platnosti zařazení	Typ přípravku	Zvláštní ustanovení (*)
				„1. října 2014	30. září 2016	30. září 2024	2	Členské státy při hodnocení žádosti o povolení přípravku v souladu s článkem 5 a přílohou VI hodnotí v případě, že je to pro daný přípravek relevantní, ta použití nebo scénáře expozice a ta rizika pro skupiny obyvatelstva a složky životního prostředí, která nebyla reprezentativně zastoupena při hodnocení rizik na úrovni Unie. Členské státy zajistí, aby povolení přípravků pro neprofesionální použití bylo podmíněno použitím balení, které bude navrženo tak, aby expozice uživatele byla omezena na nejnižší možnou míru, jestliže v žádosti o povolení přípravku nelze prokázat, že rizika pro lidské zdraví lze snížit na přijatelnou úroveň jinými prostředky.“

(*) Obsah a závěry hodnotících zpráv k provádění společných zásad přílohy VI jsou k dispozici na internetové stránce Komise: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

SMĚRNICE KOMISE 2012/42/EU

ze dne 26. listopadu 2012,

kteřou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES za účelem zařazení účinné látky kyanovodík do přílohy I uvedené směrnice

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES ze dne 16. února 1998 o uvádění biocidních přípravků na trh ⁽¹⁾, a zejména na čl. 16 odst. 2 druhý pododstavec uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise (ES) č. 1451/2007 ze dne 4. prosince 2007 o druhé etapě desetiletého pracovního programu uvedeného v čl. 16 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES o uvádění biocidních přípravků na trh ⁽²⁾ stanoví seznam účinných látek, které mají být hodnoceny vzhledem k možnému zařazení do přílohy I, I A nebo I B směrnice 98/8/ES. Tento seznam zahrnuje kyanovodík.
- (2) Podle nařízení (ES) č. 1451/2007 byl kyanovodík v souladu s čl. 11 odst. 2 směrnice 98/8/ES hodnocen pro použití v těchto typech přípravků podle vymezení v příloze V uvedené směrnice: typ přípravku 8, konzervační přípravky pro dřevo, typ přípravku 14, rodenticidy a typ přípravku 18, insekticidy, akaricidy a přípravky k regulaci jiných členovců.
- (3) Česká republika byla jmenována členským státem zpravodajem a dne 24. ledna 2008 předložila Komisi tři zprávy příslušného orgánu včetně doporučení v souladu s čl. 14 odst. 4 a 6 nařízení (ES) č. 1451/2007.
- (4) Zprávy příslušného orgánu přezkoumaly členské státy a Komise. V souladu s čl. 15 odst. 4 nařízení (ES) č. 1451/2007 byly závěry tohoto přezkoumání dne 25. května 2012 v rámci Stálého výboru pro biocidní přípravky zařazeny do tří hodnotících zpráv.
- (5) Z hodnocení pravděpodobně vyplývá, že u biocidních přípravků používaných jako konzervační přípravky pro dřevo, rodenticidy insekticidy, akaricidy a přípravky k regulaci jiných členovců, které obsahují kyanovodík, lze očekávat, že splňují požadavky stanovené v článku 5 směrnice 98/8/ES. Je proto vhodné zařadit kyanovodík do přílohy I uvedené směrnice.

- (6) Na úrovni Unie nebyly hodnoceny všechny možnosti použití. Je proto vhodné požadovat, aby členské státy posoudily taková použití nebo scénáře expozice a taková rizika pro skupiny obyvatelstva a složky životního prostředí, která nebyla reprezentativně zohledněna při posouzení rizik na úrovni Unie, a při vydávání povolení přípravku se ujistily, že byla přijata odpovídající opatření nebo že byly uloženy zvláštní podmínky za účelem snížení zjištěných rizik na přijatelnou úroveň.
- (7) Vzhledem k vysoké toxicitě a hořlavosti účinné látky a k předpokladům přijatým během posouzení rizik je vhodné stanovit povinnost, aby přípravky byly povoleny pouze pro použití odborníky, kteří mají pro jejich používání odpovídající školení, a aby pro obsluhu i ostatní přítomné osoby byly stanoveny bezpečné provozní postupy při fumigaci a odvětrávání, včetně těchto požadavků: přípravky smí být používány pouze s odpovídajícími osobními ochrannými prostředky, v případě potřeby včetně autonomního dýchacího přístroje a plynotěsného oděvu; opětovný vstup do fumigovaných prostor je zakázán do doby, než koncentrace vzduchu pomocí větrání dosáhne bezpečných úrovní pro obsluhu i ostatní přítomné osoby; expozice během větrání a po jeho skončení nesmí překročit bezpečné úrovně pro obsluhu ani ostatní přítomné osoby, čehož se dosáhne vytvořením kontrolní zóny, která je pod dohledem; před zahájením fumigace musí být veškeré potraviny a porézní materiály, které by mohly absorbovat účinnou látku, kromě dřeva, které má být ošetřeno, buď odstraněny z prostoru, ve kterém má být provedena fumigace, nebo přiměřenými prostředky chráněny před absorpcí; prostor, ve kterém má být provedena fumigace, musí být rovněž chráněn proti náhodnému vznícení.
- (8) Ustanovení této směrnice by měla být uplatňována souběžně ve všech členských státech, aby se zajistilo stejné nakládání s biocidními přípravky typů přípravek 8, 14 a 18 s obsahem účinné látky kyanovodík na trhu Unie a aby se obecně usnadnilo řádné fungování trhu s biocidními přípravky.
- (9) Před zařazením účinné látky do přílohy I směrnice 98/8/ES je třeba poskytnout členským státům a zúčastněným stranám přiměřenou lhůtu, která jim umožní připravit se na plnění nových požadavků, které ze zařazení vyplnou, a zajistit, aby žadatelé, kteří vypracovali dokumentaci, mohli plně využívat desetileté lhůty pro ochranu údajů, která v souladu s čl. 12 odst. 1 písm. c) bodem ii) směrnice 98/8/ES začíná dnem zařazení účinné látky.
- (10) Po zařazení by měla být členským státům poskytnuta přiměřená lhůta k provedení čl. 16 odst. 3 směrnice 98/8/ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 123, 24.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 325, 11.12.2007, s. 3.

- (11) Směrnice 98/8/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (12) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise o informativních dokumentech ze dne 28. září 2011 ⁽¹⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice do vnitrostátního práva o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů pro provedení směrnice do vnitrostátního práva.
- (13) Opatření stanovená touto směrnicí jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro biocidní přípravky,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Příloha I směrnice 98/8/ES se mění v souladu s přílohou této směrnice.

Článek 2

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do dne 30. září 2013.

Použijí tyto předpisy ode dne 1. října 2014.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 26. listopadu 2012.

Za Komisi

José Manuel BARROSO

předseda

⁽¹⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

PŘÍLOHA

Do přílohy I směrnice 98/8/ES se doplňuje tato položka:

Číslo	Obecný název	Název podle IUPAC identifikační čísla	Minimální čistota účinné látky v biocidním přípravku při uvedení na trh	Datum zařazení	Lhůta k dosažení souladu s čl. 16 odst. 3 (s výjimkou přípravků obsahujících více než jednu účinnou látku, pro něž budou lhůty dosažení v souladu s čl. 16 odst. 3 stanoveny v posledních rozhodnutích o zařazení, pokud jde o jejich účinné látky)	Datum skončení platnosti zařazení	Typ přípravku	Zvláštní ustanovení (*)
„60	kyanovodík	kyanovodík Číslo ES: 200-821-6 Číslo CAS: 74-90-8	976 g/kg	1. října 2014	30. září 2016	30. září 2024	8, 14 a 18	Členské státy při posuzování žádosti o povolení přípravku v souladu s článkem 5 a přílohou VI hodnotí v případě, že je to pro daný přípravek relevantní, ta použití nebo scénáře expozice a ta rizika pro skupiny obyvatelstva a složky životního prostředí, které nebyly reprezentativně zastoupeny při hodnocení rizik na úrovni Unie. Členské státy zajistí, aby povolení pro použití přípravků jako fumigantů splňovala tyto podmínky: 1) přípravek se smí dodávat pouze odborníkům s odpovídajícím školením a pouze jimi být používán; 2) musí být stanoveny bezpečné provozní postupy při fumigaci a odvětrávání pro obsluhu i ostatní přítomné osoby; 3) přípravky smí být používány pouze s odpovídajícími osobními ochrannými prostředky, v případě potřeby včetně autonomního dýchacího přístroje a plynotěsného oděvu; 4) opětovný vstup do fumigovaných prostor je zakázán do doby, než koncentrace vzduchu pomocí větrání dosáhne bezpečných úrovní pro obsluhu i ostatní přítomné osoby; 5) expozice během větrání a po jeho skončení nesmí překročit bezpečné úrovně pro obsluhu ani ostatní přítomné osoby, čehož se dosáhne vytvořením kontrolní zóny, která je pod dohledem; 6) před zahájením fumigace musí být veškeré potraviny a porézní materiály, které by mohly absorbovat účinnou látku, kromě dřeva, které má být ošetřeno, buď odstraněny z prostoru, ve kterém má být provedena fumigace, nebo přiměřenými prostředky chráněny před absorpcí; prostor, ve kterém má být provedena fumigace, musí být rovněž chráněn proti náhodnému vznícení.“

(*) Obsah a závěry hodnotících zpráv k provádění společných zásad přílohy VI jsou k dispozici na internetové stránce Komise: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>.

SMĚRNICE KOMISE 2012/43/EU**ze dne 26. listopadu 2012,****kteřou se mění některá záhlaví v příloze I směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

pouze jedním z rozhodujících faktorů. Kromě toho nižší čistota účinné látky nemusí nutně znamenat zhoršení jejího profilu nebezpečnosti.

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES ze dne 16. února 1998 o uvádění biocidních přípravků na trh ⁽¹⁾, a zejména na čl. 11 odst. 4 a čl. 16 odst. 2 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise (ES) č. 1451/2007 ze dne 4. prosince 2007 o druhé etapě desetiletého pracovního programu uvedeného v čl. 16 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES o uvádění biocidních přípravků na trh ⁽²⁾ stanoví podrobná pravidla pro hodnocení existujících účinných látek. Čl. 15 odst. 2 nařízení stanoví vzájemná hodnocení odborníky z členských států předtím, než Komise rozhodne o zařazení do přílohy I.
- (2) Podle čl. 10 odst. 2 bodu i) směrnice 98/8/ES zařazení účinné látky do přílohy I, může být případně podmíněno požadavky na minimální stupeň čistoty a povahu a maximální obsah určitých nečistot.
- (3) O prvním zařazení do přílohy I bylo rozhodnuto ve směrnici Komise 2006/140/ES ze dne 20. prosince 2006, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES za účelem zařazení účinné látky sulfurylfluorid do přílohy I uvedené směrnice ⁽³⁾. V uvedené směrnici byla definována záhlaví přílohy I směrnice 98/8/ES. Mezi tato záhlaví patří i „Minimální čistota účinné látky v biocidním přípravku při uvedení na trh“.
- (4) V souvislosti se vzájemnými hodnoceními podle čl. 15 odst. 2 nařízení (ES) č. 1451/2007 vypracovali odborníci z členských států metodu pro stanovení podobnosti chemických sloučenin a profilů nebezpečnosti známou jako „technická rovnocennost“ látek vyhovujících stejné definici, ale vyráběných z různých zdrojů nebo různými výrobními postupy. Pro toto stanovení je stupeň čistoty

- (5) Je proto vhodné nahradit stávající odkaz na minimální čistotu v záhlavích přílohy I směrnice 98/8/ES odkazem na minimální stupeň čistoty účinné látky použité pro hodnocení provedené v souladu s článkem 11 směrnice a uvést, že v přípravku uvedeném na trh může mít účinná látka odlišnou čistotu, jestliže bylo prokázáno, že je technicky rovnocenná s hodnocenou látkou.
- (6) První řádek přílohy I směrnice 98/8/ES stanovený směrnicí 2006/140/ES obsahuje rovněž záhlaví „Lhůta k dosažení souladu s čl. 16 odst. 3 (s výjimkou přípravků obsahujících více než jednu účinnou látku, pro něž budou lhůty dosažení v souladu s čl. 16 odst. 3 stanoveny v posledních rozhodnutích o zařazení, pokud jde o jejich účinné látky)“.
- (7) Podle čl. 4 odst. 1 směrnice 98/8/ES má členský stát, který obdrží žádost o vzájemné uznání existujícího povolení, lhůtu 120 dnů, aby přípravek povolil prostřednictvím vzájemného uznávání. Jestliže však bylo první povolení přípravku uděleno méně než 120 dnů před lhůtou k dosažení souladu s čl. 16 odst. 3 směrnice pro uvedený přípravek, členský stát, který obdrží úplnou žádost o vzájemné uznání uvedeného povolení, nemůže dodržet lhůtu k dosažení souladu s čl. 16 odst. 3 směrnice, jestliže využije lhůtu 120 dnů stanovenou čl. 4 odst. 1 směrnice, i když úplná žádost o vzájemné uznání byla podána neprodleně po udělení prvního povolení.
- (8) U přípravků, pro které je první povolení uděleno později než za 120 dnů před původní lhůtou k dosažení souladu s čl. 16 odst. 3 směrnice 98/8/ES, je proto vhodné prodloužit lhůtu členského státu pro dosažení souladu s čl. 16 odst. 3 směrnice vzájemným uznáním prvního povolení na 120 dnů po předložení úplné žádosti o vzájemné uznání za předpokladu, že úplná žádost o vzájemné uznání byla předána do 60 dnů od udělení prvního povolení.
- (9) Kromě toho v situaci, kdy členský stát navrhuje ve lhůtě k dosažení souladu s čl. 16 odst. 3 směrnice 98/8/ES stanovení odchylky ze vzájemného uznávání povolení v souladu s čl. 4 odst. 4 směrnice, může dojít k tomu, že splnění požadavků čl. 16 odst. 3 směrnice daným členským státem nebude možné a bude záviset na datu přijetí rozhodnutí Komise o uvedené záležitosti v souladu

⁽¹⁾ Úř. věst. L 123, 24.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 325, 11.12.2007, s. 3.

⁽³⁾ Úř. věst. L 414, 30.12.2006, s. 78.

s čl. 4 odst. 4 druhým pododstavcem směrnice. V takových případech by tudíž měla být lhůta pozastavena do přiměřené doby po přijetí rozhodnutí Komise.

- (10) U přípravků, u kterých jeden nebo více členských států navrhlo odchylku ze vzájemného uznávání v souladu s čl. 4 odst. 4 směrnice 98/8/ES, je proto vhodné prodloužit lhůtu členského státu pro dosažení souladu s čl. 16 odst. 3 směrnice vzájemným uznáním prvního povolení na třicet dnů po přijetí rozhodnutí Komise.
- (11) Opatření stanovená touto směrnicí jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro biocidní přípravky,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Příloha I směrnice 98/8/ES se mění v souladu s přílohou této směrnice.

Článek 2

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do dne 31. března 2013. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členskými státem.

V Bruselu dne 26. listopadu 2012.

Za Komisi

José Manuel BARROSO

předseda

PŘÍLOHA

V příloze I směrnice 98/8/ES první řádek, který obsahuje záhlaví všech položek, zní takto:

„Číslo	Obecný název	Název podle IUPAC identifikační čísla	Minimální stupeň čistoty účinné látky (*)	Datum zařazení	Lhůta k dosažení souladu s čl. 16 odst. 3, jestliže se nepoužije jedna z výjimek uvedených v poznámce pod čarou k tomuto záhlaví (**).	Datum skončení platnosti zařazení	Typ přípravku	Zvláštní ustanovení (***)
(*) Čistota uvedená v tomto sloupci je minimální stupeň čistoty účinné látky, která byla použita pro hodnocení provedené v souladu s článkem 11. Účinná látka v přípravku uvedeném na trh může mít stejnou nebo odlišnou čistotu, jestliže bylo prokázáno, že je technicky rovnocenná s hodnocenou látkou. (**) Pro přípravky obsahující více než jednu účinnou látku, na kterou se vztahuje čl. 16 odst. 2, je lhůtou k dosažení souladu s čl. 16 odst. 3 lhůta jeho poslední účinné látky, která má být zařazena do této přílohy. U přípravků, pro které bylo první povolení uděleno později než 120 dnů před lhůtou k dosažení souladu s čl. 16 odst. 3 a byla podána úplná žádost o vzájemné uznání v souladu s čl. 4 odst. 1 do 60 dnů od udělení prvního povolení, se lhůta k dosažení souladu s čl. 16 odst. 3 vzhledem k uvedené žádosti prodlužuje na 120 dnů po datu obdržení úplné žádosti o vzájemné uznání. Pro přípravky, u nichž členský stát navrhl stanovení odchylky ze vzájemného uznávání v souladu s čl. 4 odst. 4 se lhůta k dosažení souladu s čl. 16 odst. 3 prodlužuje na třicet dnů po datu rozhodnutí Komise přijatého v souladu s čl. 4 odst. 4 druhým pododstavcem. (***) Obsah a závěry hodnotících zpráv k provádění společných zásad přílohy VI jsou k dispozici na internetové stránce Komise: http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm.”								

PROVÁDĚCÍ SMĚRNICE KOMISE 2012/44/EU

ze dne 26. listopadu 2012,

kterou se mění směrnice 2003/90/ES a 2003/91/ES, kterými se stanoví prováděcí opatření k článku 7 směrnic Rady 2002/53/ES a 2002/55/ES, pokud jde o minimum znaků, na které se zkoušky vztahují, a minimální podmínky pro zkoušení určitých odrůd druhů zemědělských rostlin a druhů zeleniny

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 2002/53/ES ze dne 13. června 2002 o Společném katalogu odrůd druhů zemědělských rostlin ⁽¹⁾, a zejména na čl. 7 odst. 2 písm. a) a b) uvedené směrnice,

s ohledem na směrnici Rady 2002/55/ES ze dne 13. června 2002 o uvádění osiva zeleniny na trh ⁽²⁾, a zejména na čl. 7 odst. 2 písm. a) a b) uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Komise 2003/90/ES ⁽³⁾ a 2003/91/ES ⁽⁴⁾ byly přijaty s cílem zajistit, aby odrůdy, které členské státy zařadí do svých národních katalogů, vyhovovaly obecným zásadám stanoveným Odrůdovým úřadem Společenství (CPVO), pokud jde o minimum znaků, na které se zkoušky různých druhů vztahují, a minimální podmínky pro zkoušení odrůd, jestliže takové obecné zásady byly stanoveny. Na ostatní odrůdy se podle uvedených směrnic vztahují obecné zásady Mezinárodní unie pro ochranu nových odrůd rostlin (UPOV).
- (2) CPVO a UPOV od té doby stanovily další obecné zásady pro další druhy a aktualizovaly stávající obecné zásady.
- (3) Směrnice 2003/90/ES a 2003/91/ES by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny.
- (4) Opatření stanovená touto směrnicí jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro osivo a sadbu v zemědělství, zahradnictví a lesnictví,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Přílohy I a II směrnice 2003/90/ES se nahrazují zněním v části A přílohy této směrnice.

Článek 2

Přílohy směrnice 2003/91/ES se nahrazují zněním v části B přílohy této směrnice.

Článek 3

Pro zkoušky zahájené před 1. lednem 2014 mohou členské státy použít směrnice 2003/90/ES a 2003/91/ES ve zněních, která byla v platnosti před jejich pozměněním touto směrnicí.

Článek 4

Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 31. prosince 2013. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Budou tyto předpisy používat ode dne 1. ledna 2014.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Článek 5

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 6

Tato směrnice je určena členskými státem.

V Bruselu dne 26. listopadu 2012.

Za Komisi

José Manuel BARROSO
předseda

⁽¹⁾ Úř. věst. L 193, 20.7.2002, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 193, 20.7.2002, s. 33.

⁽³⁾ Úř. věst. L 254, 8.10.2003, s. 7.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 254, 8.10.2003, s. 11.

PŘÍLOHA

ČÁST A

„PŘÍLOHA I

Seznam druhů uvedených v čl. 1 odst. 2 písm. a), které musí být v souladu s testovacími protokoly Odrůdového úřadu Společenství (CPVO)

Vědecký název	Obecný název	Protokol CPVO
<i>Festuca filiformis</i> Pourr.	Kostřava vláskovitá	TP 67/1 ze dne 23.6.2011
<i>Festuca ovina</i> L.	Kostřava ovčí	TP 67/1 ze dne 23.6.2011
<i>Festuca rubra</i> L.	Kostřava červená	TP 67/1 ze dne 23.6.2011
<i>Festuca trachyphylla</i> (Hack.) Krajina	Kostřava drsnolistá	TP 67/1 ze dne 23.6.2011
<i>Lolium multiflorum</i> Lam.	Jílek mnohokvětý	TP 4/1 ze dne 23.6.2011
<i>Lolium perenne</i> L.	Jílek vytrvalý	TP 4/1 ze dne 23.6.2011
<i>Lolium x boucheanum</i> Kunth	Jílek hybridní	TP 4/1 ze dne 23.6.2011
<i>Pisum sativum</i> L.	Hrách setý	TP 7/2 ze dne 11.3.2010
<i>Brassica napus</i> L.	Brukev řepka	TP 36/2 ze dne 16.11.2011
<i>Helianthus annuus</i> L.	Slunečnice	TP 81/1 ze dne 31.10.2002
<i>Linum usitatissimum</i> L.	Len setý přadný/len setý olejný	TP 57/1 ze dne 21.3.2007
<i>Avena nuda</i> L.	Oves nahý	TP 20/1 ze dne 6.11.2003
<i>Avena sativa</i> L. (včetně <i>A. byzantina</i> K. Koch)	Oves setý	TP 20/1 ze dne 6.11.2003
<i>Hordeum vulgare</i> L.	Ječmen setý	TP 19/3 ze dne 21.3.2012
<i>Oryza sativa</i> L.	Rýže setá	TP 16/2 ze dne 21.3.2012
<i>Secale cereale</i> L.	Žito seté	TP 58/1 ze dne 31.10.2002
<i>xTriticosecale</i> Wittm. ex A. Camus	Hybridy vzniklé křížením druhů rodu <i>Triticum</i> s druhy rodu <i>Secale</i>	TP 121/2 rev. 1 ze dne 16.2.2011
<i>Triticum aestivum</i> L.	Pšenice setá	TP 3/4 rev. 2 ze dne 16.2.2011
<i>Triticum durum</i> Desf.	Pšenice tvrdá	TP 120/2 ze dne 6.11.2003
<i>Zea mays</i> L.	Kukuřice setá	TP 2/3 ze dne 11.3.2010
<i>Solanum tuberosum</i> L.	Brambor	TP 23/2 ze dne 1.12.2005

Znění těchto protokolů je k dispozici na internetových stránkách CPVO (www.cpvo.europa.eu).

PŘÍLOHA II

Seznam druhů uvedených v čl. 1 odst. 2 písm. b), které musí být v souladu s obecnými zásadami zkoušení Mezinárodní unie pro ochranu nových odrůd rostlin (UPOV)

Vědecký název	Obecný název	Obecná zásada UPOV
<i>Beta vulgaris</i> L.	Řepa obecná	TG/150/3 ze dne 4.11.1994
<i>Agrostis canina</i> L.	Psineček psí	TG/30/6 ze dne 12.10.1990
<i>Agrostis gigantea</i> Roth.	Psineček obrovský	TG/30/6 ze dne 12.10.1990
<i>Agrostis stolonifera</i> L.	Psineček výběžkatý	TG/30/6 ze dne 12.10.1990
<i>Agrostis capillaris</i> L.	Psineček tenký	TG/30/6 ze dne 12.10.1990
<i>Bromus catharticus</i> Vahl	Sveřep samužníkovitý	TG/180/3 ze dne 4.4.2001
<i>Bromus sitchensis</i> Trin.	Sveřep sitkovský	TG/180/3 ze dne 4.4.2001
<i>Dactylis glomerata</i> L.	Srha laločnatá	TG/31/8 ze dne 17.4.2002
<i>Festuca arundinacea</i> Schreber	Kostřava rákosovitá	TG/39/8 ze dne 17.4.2002
<i>Festuca pratensis</i> Huds.	Kostřava luční	TG/39/8 ze dne 17.4.2002
<i>xFestulolium</i> Asch. et Graebn.	Hybridy vzniklé křížením druhů rodu <i>Festuca</i> s druhy rodu <i>Lolium</i>	TG/243/1 ze dne 9.4.2008
<i>Phleum nodosum</i> L.	Bojínek cibulkatý	TG/34/6 ze dne 7.11.1984
<i>Phleum pratense</i> L.	Bojínek luční	TG/34/6 ze dne 7.11.1984
<i>Poa pratensis</i> L.	Lipnice luční	TG/33/6 ze dne 12.10.1990
<i>Lupinus albus</i> L.	Lupina bílá	TG/66/4 ze dne 31.3.2004
<i>Lupinus angustifolius</i> L.	Lupina úzkolistá	TG/66/4 ze dne 31.3.2004
<i>Lupinus luteus</i> L.	Lupina žlutá	TG/66/4 ze dne 31.3.2004
<i>Medicago sativa</i> L.	Vojtěška setá	TG/6/5 ze dne 6.4.2005
<i>Medicago x varia</i> T. Martyn	Tolice měňavá	TG/6/5 ze dne 6.4.2005
<i>Trifolium pratense</i> L.	Jetel luční	TG/5/7 ze dne 4.4.2001
<i>Trifolium repens</i> L.	Jetel plazivý	TG/38/7 ze dne 9.4.2003
<i>Vicia faba</i> L.	Bob obecný	TG/8/6 ze dne 17.4.2002
<i>Vicia sativa</i> L.	Vikev setá	TG/32/6 ze dne 21.10.1988
<i>Brassica napus</i> L. var. <i>napobrassica</i> (L.) Rchb.	Tuřín	TG/89/6rev. ze dne 4.4.2001 a dne 1.4.2009
<i>Raphanus sativus</i> L. var. <i>oleiformis</i> Pers.	Ředkev olejná	TG/178/3 ze dne 4.4.2001
<i>Arachis hypogea</i> L.	Podzemnice olejná	TG/93/3 ze dne 13.11.1985
<i>Brassica rapa</i> L. var. <i>silvestris</i> (Lam.) Briggs	Řepice	TG/185/3 ze dne 17.4.2002

Vědecký název	Obecný název	Obecná zásada UPOV
<i>Cannabis sativa</i> L.	Konopí	TG/276/1 ze dne 28.3.2012
<i>Carthamus tinctorius</i> L.	Světlice barvířská	TG/134/3 ze dne 12.10.1990
<i>Gossypium</i> spp.	Bavlník	TG/88/6 ze dne 4.4.2001
<i>Papaver somniferum</i> L.	Mák	TG/166/3 ze dne 24.3.1999
<i>Sinapis alba</i> L.	Hořčice bílá	TG/179/3 ze dne 4.4.2001
<i>Glycine max</i> (L.) Merrill	Sója luštinatá	TG/80/6 ze dne 1.4.1998
<i>Sorghum bicolor</i> (L.) Moench	Čirok	TG/122/3 ze dne 6.10.1989

Znění těchto obecných zásad je k dispozici na internetových stránkách Mezinárodní unie pro ochranu nových odrůd rostlin (www.upov.int).“

ČÁST B
„PŘÍLOHA I

Seznam druhů uvedených v čl. 1 odst. 2 písm. a), které musí být v souladu s testovacími protokoly Odrůdového úřadu Společenství (CPVO)

Vědecký název	Obecný název	Protokol CPVO
<i>Allium cepa</i> L. (Cepa group)	Cibule a echalion	TP 46/2 ze dne 1.4.2009
<i>Allium cepa</i> L. (Aggregatum group)	Šalotka	TP 46/2 ze dne 1.4.2009
<i>Allium fistulosum</i> L.	Cibule sečka	TP 161/1 ze dne 11.3.2010
<i>Allium porrum</i> L.	Pór	TP 85/2 ze dne 1.4.2009
<i>Allium sativum</i> L.	Česnek	TP 162/1 ze dne 25.3.2004
<i>Allium schoenoprasum</i> L.	Pažitka	TP 198/1 ze dne 1.4.2009
<i>Apium graveolens</i> L.	Celer	TP 82/1 ze dne 13.3.2008
<i>Apium graveolens</i> L.	Celer bulvový	TP 74/1 ze dne 13.3.2008
<i>Asparagus officinalis</i> L.	Chřest	TP 130/2 ze dne 16.2.2011
<i>Beta vulgaris</i> L.	Řepa salátová včetně „Cheltenham beet“	TP 60/1 ze dne 1.4.2009
<i>Brassica oleracea</i> L.	Kadeřávek	TP 90/1 ze dne 16.2.2011
<i>Brassica oleracea</i> L.	Květák	TP 45/2 ze dne 11.3.2010
<i>Brassica oleracea</i> L.	Brokolice	TP 151/2 ze dne 21.3.2007
<i>Brassica oleracea</i> L.	Kapusta růžičková	TP 54/2 ze dne 1.12.2005
<i>Brassica oleracea</i> L.	Kedluben	TP 65/1 ze dne 25.3.2004
<i>Brassica oleracea</i> L.	Kapusta hlávková, zelí hlávkové bílé a zelí hlávkové červené	TP 48/3 ze dne 16.2.2011
<i>Brassica rapa</i> L.	Zelí pekinské	TP 105/1 ze dne 13.3.2008
<i>Capsicum annuum</i> L.	Chilli nebo paprika roční	TP 76/2 ze dne 21.3.2007
<i>Cichorium endivia</i> L.	Endivie kadeřavá a eskariol	TP 118/2 ze dne 1.12.2005
<i>Cichorium intybus</i> L.	Čekanka průmyslová	TP 172/2 ze dne 1.12.2005
<i>Cichorium intybus</i> L.	Čekanka pro puky	TP 173/1 ze dne 25.3.2004
<i>Citrullus lanatus</i> (Thumb.) Matsum. et Nakai	Meloun vodní	TP 142/1 ze dne 21.3.2007
<i>Cucumis melo</i> L.	Meloun cukrový	TP 104/2 ze dne 21.3.2007
<i>Cucumis sativus</i> L.	Okurka salátová a okurka nakládačka	TP 61/2 ze dne 13.3.2008
<i>Cucurbita pepo</i> L.	Tykev obecná	TP 119/1 ze dne 25.3.2004
<i>Cynara cardunculus</i> L.	Artyčok a karda	TP 184/1 ze dne 25.3.2004
<i>Daucus carota</i> L.	Mrkev a mrkev krminá	TP 49/3 ze dne 13.3.2008

Vědecký název	Obecný název	Protokol CPVO
<i>Foeniculum vulgare</i> Mill.	Fenykl sladký	TP 183/1 ze dne 25.3.2004
<i>Lactuca sativa</i> L.	Salát hlávkový	TP 13/5 ze dne 16.2.2011
<i>Lycopersicon esculentum</i> Mill.	Rajče	TP 44/4 ze dne 21.3.2012
<i>Petroselinum crispum</i> (Mill.) Nyman ex A. W. Hill	Petržel	TP 136/1 ze dne 21.3.2007
<i>Phaseolus coccineus</i> L.	Fazol šarlatový	TP 9/1 ze dne 21.3.2007
<i>Phaseolus vulgaris</i> L.	Fazol obecný keříčkový a fazol obecný pnoucí	TP 12/3 ze dne 1.4.2009
<i>Pisum sativum</i> L. (partim)	Hrách dřevný, hrách kulatosemenný a hrách cukrový	TP 7/2 ze dne 11.3.2010
<i>Raphanus sativus</i> L.	Ředkvička	TP 64/1 ze dne 27.3.2002
<i>Solanum melongena</i> L.	Lilek vejcoplodý	TP 117/1 ze dne 13.3.2008
<i>Spinacia oleracea</i> L.	Špenát	TP 55/4 ze dne 21.3.2012
<i>Valerianella locusta</i> (L.) Laterr.	Kozlíček polníček	TP 75/2 ze dne 21.3.2007
<i>Vicia faba</i> L. (partim)	Bob zahradní	TP Broadbean/1 ze dne 25.3.2004
<i>Zea mays</i> L. (partim)	Kukuřice cukrová a kukuřice pukan-cová	TP 2/3 ze dne 11.3.2010

Znění těchto protokolů je k dispozici na internetových stránkách CPVO (www.cpvo.europa.eu).

PŘÍLOHA II

Seznam druhů uvedených v čl. 1 odst. 2 písm. b), které musí být v souladu s obecnými zásadami zkoušení Mezinárodní unie pro ochranu nových odrůd rostlin (UPOV)

Vědecký název	Obecný název	Obecná zásada UPOV
<i>Beta vulgaris</i> L.	Mangold	TG/106/4 ze dne 31.3.2004
<i>Brassica rapa</i> L.	Vodnice	TG/37/10 ze dne 4.4.2001
<i>Cichorium intybus</i> L.	Čekanka hlávková	TG/154/3 ze dne 18.10.1996
<i>Cucurbita maxima</i> Duchesne	Tykev velkoplodá	TG/155/4rev. ze dne 28.3.2007 a dne 1.4.2009
<i>Raphanus sativus</i> L.	Ředkev	TG/63/7 ze dne 28.3.2012
<i>Rheum rhabarbarum</i> L.	Reveň	TG/62/6 ze dne 24.3.1999
<i>Scorzonera hispanica</i> L.	Hadí mord španělský neboli černý kořen	TG/116/4 ze dne 24.3.2010

Znění těchto obecných zásad je k dispozici na internetových stránkách Mezinárodní unie pro ochranu nových odrůd rostlin (www.upov.int).“

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY 2012/723/SZBP

ze dne 26. listopadu 2012,

kterým se mění rozhodnutí 2011/172/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci v Egyptě

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropské unie, a zejména na článek 29 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rada dne 21. března 2011 přijala rozhodnutí 2011/172/SZBP ⁽¹⁾.
- (2) S cílem usnadnit vrácení zpronevěřených finančních prostředků egyptskému státu by měly být odchylky stanovené v rozhodnutí 2011/172/SZBP změněny tak, aby bylo možné uvolnit některé zmrazené finanční prostředky nebo hospodářské zdroje, jestliže je jich zapotřebí v souvislosti s naplněním soudního nebo správního rozhodnutí vydaného v Unii nebo soudního rozhodnutí vykonatelného ve členském státě, a to před dnem určení dotčených fyzických nebo právnických osob, subjektů a orgánů nebo po něm.
- (3) Rozhodnutí 2011/172/SZBP by mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Rozhodnutí 2011/172/SZBP se mění takto:

- 1) V článku 1 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Odchylně od odstavce 1 mohou příslušné orgány členského státu povolit uvolnění některých zmrazených finančních prostředků nebo hospodářských zdrojů, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) finanční prostředky nebo hospodářské zdroje jsou předmětem rozhodčího nálezů, který byl vydán před zařazením fyzické nebo právnické osoby, subjektu nebo orgánu uvedených v odstavci 1 na seznam uvedený v příloze, nebo předmětem soudního nebo správního rozhodnutí vydaného v Unii nebo soudního rozhodnutí vykonatelného v dotčeném členském státě, a to před tímto dnem nebo po něm;
- b) finanční prostředky nebo hospodářské zdroje budou použity výlučně k uspokojení pohledávek zajištěných takovým rozhodnutím nebo uznaných jako platné

takovým rozhodnutím v mezích stanovených platnými právními předpisy, kterými se řídí práva osob uplatňujících takové nároky;

- c) rozhodnutí není ve prospěch fyzické nebo právnické osoby, subjektu či orgánu uvedených v příloze a
- d) uznání rozhodnutí není v rozporu s veřejným pořádkem v daném členském státě.

Dotčený členský stát uvědomí ostatní členské státy a Komisi o každém povolení uděleném podle tohoto odstavce.“

- 2) V článku 1 se odstavec 6 nahrazuje tímto:

„6. Odstavec 2 se nepoužije na připisování na zmrazené účty:

- a) úroků nebo jiných výnosů z těchto účtů;
- b) plateb splatných podle smluv, dohod nebo závazků uzavřených nebo vzniklých přede dnem, kdy se tyto účty staly předmětem opatření podle odstavců 1 a 2, nebo
- c) plateb splatných podle soudních a správních rozhodnutí nebo rozhodčích nálezů vydaných v Unii nebo vykonatelných v dotčeném členském státě,

pokud se na takové úroky, jiné výnosy a platby nadále vztahují opatření stanovená podle odstavce 1.“

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

V Bruselu dne 26. listopadu 2012.

Za Radu
předseda
G. DEMOSTHENOUS

⁽¹⁾ Úř. věst. L 76, 22.3.2011, s. 63.

ROZHODNUTÍ RADY 2012/724/SZBP

ze dne 26. listopadu 2012,

kterým se mění rozhodnutí 2011/72/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Tunisku

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na článek 29 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rada dne 31. ledna 2011 přijala rozhodnutí 2011/72/SZBP ⁽¹⁾.
- (2) S cílem usnadnit vrácení zpronevěřených finančních prostředků tuniskému státu by měly být odchylky stanovené v rozhodnutí 2011/72/SZBP změněny tak, aby bylo možné uvolnit některé zmrazené finanční prostředky nebo hospodářské zdroje, jestliže je jich zapotřebí v souvislosti s naplněním soudního nebo správního rozhodnutí vydaného v Unii nebo soudního rozhodnutí vykonatelného ve členském státě, a to před dnem určení dotčených fyzických nebo právnických osob, subjektů a orgánů nebo po něm.
- (3) Rozhodnutí 2011/72/SZBP by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Rozhodnutí 2011/72/SZBP se mění takto:

- 1) V článku 1 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Odchylně od odstavce 1 mohou příslušné orgány členského státu povolit uvolnění některých zmrazených finančních prostředků nebo hospodářských zdrojů, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) finanční prostředky nebo hospodářské zdroje jsou předmětem rozhodčího nálezů, který byl vydán před zařazením fyzické nebo právnické osoby, subjektu nebo orgánu uvedených v odstavci 1 na seznam v příloze, nebo předmětem soudního nebo správního rozhodnutí vydaného v Unii nebo soudního rozhodnutí vykonatelného v dotčeném členském státě, a to před tímto dnem nebo po něm;

b) finanční prostředky nebo hospodářské zdroje budou použity výlučně k uspokojení pohledávek zajištěných takovým rozhodnutím nebo uznaných jako platné takovým rozhodnutím v mezích stanovených platnými právními předpisy, kterými se řídí práva osob uplatňujících takové nároky;

c) rozhodnutí není ve prospěch fyzické nebo právnické osoby, subjektu či orgánu uvedených v příloze a

d) uznání rozhodnutí není v rozporu s veřejným pořádkem v daném členském státě.

Dotčený členský stát uvědomí ostatní členské státy a Komisi o každém povolení uděleném podle tohoto odstavce.“

- 2) V článku 1 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Odstavec 2 se nepoužije na připisování na zmrazené účty:

a) úroků nebo jiných výnosů z těchto účtů;

b) plateb splatných podle smluv, dohod nebo závazků, které byly uzavřeny nebo vznikly přede dnem, od něž se na tyto účty vztahuje toto rozhodnutí, nebo

c) plateb splatných podle soudních či správních rozhodnutí nebo rozhodčích nálezů vydaných v Unii nebo vykonatelných v dotčeném členském státě,

pokud se na takové úroky, jiné výnosy a platby nadále vztahují opatření stanovená podle odstavce 1.“

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

V Bruselu dne 26. listopadu 2012.

Za Radu
předseda
G. DEMOSTHENOUS

⁽¹⁾ Úř. věst. L 28, 2.2.2011, s. 62.

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 22. listopadu 2012,****kterým se povoluje uvedení bovinního laktoferrinu na trh jako nové složky potravin podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 258/97 (Morinaga)**

(oznámeno pod číslem C(2012) 8390)

(Pouze anglické znění je závazné)

(2012/725/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 258/97 ze dne 27. ledna 1997 o nových potravinách a nových složkách potravin⁽¹⁾, a zejména na článek 7 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 2. března 2011 podala společnost Morinaga Milk Industry Co. Ltd. u příslušných orgánů v Irsku žádost o uvedení bovinního laktoferrinu na trh jako nové složky potravin. Bovinní laktoferrin je bílkovinou získanou z mléka, která váže železo, a má být přidáván do potravin.
- (2) Dne 22. června 2011 vydal příslušný irský subjekt pro posuzování potravin zprávu o prvním posouzení. V této zprávě doporučil, aby se místo provedení prvního posouzení provedlo posouzení dodatečné, neboť úřadu EFSA byla již zaslána jiná žádost týkající se bovinního laktoferrinu.
- (3) Dne 20. července 2011 zaslala Komise zprávu o prvním posouzení všem členským státům.
- (4) Dne 22. srpna 2011 byl konzultován Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EFSA).
- (5) EFSA dne 2. června 2012 ve svém vědeckém stanovisku o bovinním laktoferrinu⁽²⁾ dospěl k závěru, že bovinní laktoferrin je za navržených podmínek použití a při navržené úrovni použití bezpečný.
- (6) EFSA již dne 27. dubna 2012 v jiném vědeckém stanovisku o bovinním laktoferrinu⁽³⁾ dospěl k závěru, že bovinní laktoferrin je za navržených podmínek použití

a při navržené míře použití bezpečný. Proto se zdá být vhodné povolit v případě těchto dvou žádostí stejné použití.

- (7) Bovinní laktoferrin splňuje kritéria stanovená v čl. 3 odst. 1 nařízení (ES) č. 258/97.
- (8) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Bovinní laktoferrin, jak je specifikován v příloze I, může být uveden na trh jako nová složka potravin pro použití a maximální míry použití stanovené v příloze II, aniž jsou dotčena ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1925/2006⁽⁴⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES⁽⁵⁾.

Článek 2

Při označování potravin obsahujících bovinní laktoferrin povolený tímto rozhodnutím se použije označení „laktoferrin z kravského mléka“.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno společnosti Morinaga Milk Industry Co., Ltd, 33-1, Shiba 3-chome, Minato-ku, Tokyo 108-8384, Japonsko.

V Bruselu dne 22. listopadu 2012.

Za Komisi

Maroš ŠEFČOVIČ

místopředseda

⁽¹⁾ Úř. věst. L 43, 14.2.1997, s. 1.⁽²⁾ EFSA Journal 2012; 10(7): 2811.⁽³⁾ EFSA Journal 2012; 10(5): 2701.⁽⁴⁾ Úř. věst. L 404, 30.12.2006, s. 26.⁽⁵⁾ Úř. věst. L 124, 20.5.2009, s. 21.

PŘÍLOHA I

SPECIFIKACE BOVINNÍHO LAKTOFERRINU

Definice

Bovinní laktoferrin (bLF) je bílkovinou, která se přirozeně vyskytuje v kravském mléce. Jedná se o glykoprotein, který váže železo, o velikosti molekuly přibližně 77 kD, který se sestává z jednoduchého polypeptidového řetězce 689 aminokyselin.

Bovinní laktoferrin je získáván z odtučněného mléka prostřednictvím iontové výměny a následnými procesy ultrafiltrace. Na závěr je rozptýlená forma vysušena a větší částice jsou odstraněny prosetím.

Popis: Bez zápachu, mírně narůžovělý prášek.

Fyzikálně-chemické vlastnosti bovinního laktoferrinu

Vlhkost	méně než 4,5 %
Popel	méně než 1,5 %
Arzen	méně než 2 mg/kg
Železo	méně než 350 mg/kg
Bílkoviny	více než 93,0 %
z nichž bovinní laktoferrin	více než 95,0 %
jiné bílkoviny	méně než 5,0 %
pH (2 % roztok, 20 °C)	5,2 až 7,2
rozpustnost (2 % roztok, 20 °C)	úplná

PŘÍLOHA II

POUŽITÍ BOVINNÍHO LAKTOFERRINU (bLF)

Kategorie potravin	Maximální míra použití bLF
Kojenecká a dětská výživa (pro přímou konzumaci)	100 mg/100 ml
Potraviny z mléčného základu určené dětem v raném věku (pro přímou konzumaci)	200 mg/100 g
Zpracované potraviny z obilovin (v pevném stavu)	670 mg/100 g
Potraviny pro zvláštní léčebné účely	V závislosti na individuální potřebě do 3 g za den
Nápoje na bázi mléka	200 mg/100 g
Sušené nápojové směsi na bázi mléka (pro přímou konzumaci)	330 mg/100 g
Nápoje na bázi kysaného mléka (včetně jogurtových nápojů)	50 mg/100 g
Nealkoholické nápoje	120 mg/100 g
Potraviny na bázi jogurtu	80 mg/100 g
Potraviny na bázi sýra	2 000 mg/100 g
Zmrzlina	130 mg/100 g
Dorty a sladké pečivo	1 000 mg/100 g
Cukrovinky	750 mg/100 g
Žvýkačky	3 000 mg/100 g

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 22. listopadu 2012,****kterým se povoluje uvedení dihydrokapsiátu na trh jako nové složky potravin podle nařízení
Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 258/97***(oznámeno pod číslem C(2012) 8391)***(Pouze anglické znění je závazné)****(2012/726/EU)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 258/97 ze dne 27. ledna 1997 o nových potravinách a nových složkách potravin ⁽¹⁾, a zejména na článek 7 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 6. srpna 2010 požádala japonská společnost Ajinomoto Co. Inc. příslušné orgány Spojeného království o uvedení dihydrokapsiátu na trh jako nové složky potravin.
- (2) Dne 10. března 2011 vydal příslušný subjekt pro posuzování potravin ve Spojeném království zprávu o prvním posouzení. V této zprávě dospěl k závěru, že dihydrokapsiát nebude představovat pro spotřebitele zdravotní riziko.
- (3) Dne 13. dubna 2011 zaslala Komise zprávu o prvním posouzení všem členským státům.
- (4) Během 60denní lhůty stanovené v čl. 6 odst. 4 nařízení (ES) č. 258/97 byly v souladu s uvedeným ustanovením vzneseny odůvodněné námitky.
- (5) Proto byl dne 9. listopadu 2011 konzultován Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EFSA).
- (6) EFSA dne 28. června 2012 ve svém vědeckém stanovisku o dihydrokapsiátu ⁽²⁾ dospěl k závěru, že dihydrokapsiát je za navržených podmínek použití a při navržené úrovni použití bezpečný.

(7) Dihydrokapsiát splňuje kritéria stanovená v čl. 3 odst. 1 nařízení (ES) č. 258/97.

(8) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Dihydrokapsiát, jak je specifikován v příloze I, může být uveden na trh v Unii jako nová složka potravin pro použití a maximální míry použití stanovené v příloze II, aniž jsou dotčena ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1925/2006 ⁽³⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES ⁽⁴⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/54/ES ⁽⁵⁾.

Článek 2

Při označování potravin obsahujících dihydrokapsiát povolený tímto rozhodnutím se použije označení „dihydrokapsiát“.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno společnosti Ajinomoto Co. Inc., 15-1, Kyobashi, Chuo-ku, 1-choume, 104-8315, Tokyo, Japonsko.

V Bruselu dne 22. listopadu 2012.

Za Komisi
Maroš ŠEFČOVIČ
místopředseda

⁽¹⁾ Úř. věst. L 43, 14.2.1997, s. 1.
⁽²⁾ EFSA Journal 2012; 10(7):2812.

⁽³⁾ Úř. věst. L 404, 30.12.2006, s. 26.
⁽⁴⁾ Úř. věst. L 124, 20.5.2009, s. 21.
⁽⁵⁾ Úř. věst. L 164, 26.6.2009, s. 45.

PŘÍLOHA I

SPECIFIKACE DIHYDROKAPSIÁTU

Definice

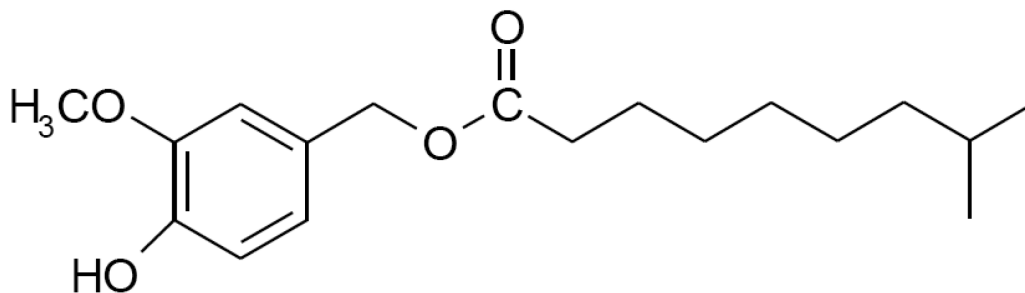
Dihydrokapsiát je syntetizován enzymově katalyzovanou esterifikací vanillylalkoholu a 8-methylnonanové kyseliny. Po esterifikaci je dihydrokapsiát extrahován n-hexanem.

Enzym Lipozym 435 byl schválen Dánskou veterinární a potravinářskou správou.

Popis: viskózní bezbarvá až žlutavá tekutina

Chemický vzorec: $C_{18}H_{28}O_4$

Strukturní vzorec:

Číslo CAS: 205687-03-2

Fyzikálně-chemické vlastnosti dihydrokapsiátu

dihydrokapsiát	více než 94 %
8-methylnonanová kyselina	méně než 6 %
vanillylalkohol	méně než 1 %
příbuzné syntetické látky	méně než 2 %

PŘÍLOHA II

POUŽITÍ DIHYDROKAPSIÁTU

Kategorie potravin	Maximální míra použití
Cereální tyčinky	9 mg/100 g
Sušenky, cukroví a keksy	9 mg/100 g
Snacky na rýžové bázi	12 mg/100 g
Nápoje sycené oxidem uhličitým, ředitelné nápoje, nápoje na bázi ovocných šťáv	1,5 mg/100 ml
Nápoje ze zeleniny	2 mg/100 ml
Nápoje na bázi kávy, nápoje na bázi čaje	1,5 mg/100 ml
Vody s příchutí – nesycené	1 mg/100 ml
Předvařené obiloviny z ovesných vloček	2,5 mg/100 g
Ostatní obiloviny	4,5 mg/100 g
Zmrzliny, dezerty z mléka	4 mg/100 g
Pudinkové směsi (k přímé konzumaci)	2 mg/100 g
Produkty na bázi jogurtu	2 mg/100 g
Čokoládové výrobky	7,5 mg/100 g
Tvrdé bonbony	27 mg/100 g
Žvýkačky bez cukru	115 mg/100 g
Přidávky/mléka do kávy	40 mg/100 g
Náhradní sladidla	200 mg/100 g
Polévky (k přímé konzumaci)	1,1 mg/100 g
Salátové dresinky	16 mg/100 g
Rostlinné bílkoviny	5 mg/100 g
Náhražková strava	3 mg/u jedné porce
Nápoje nahrazující jídlo	1 mg/100 ml

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 22. listopadu 2012,

kterým se povoluje uvedení bovinního laktoferrinu na trh jako nové složky potravin podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 258/97 (FrieslandCampina)

(oznámeno pod číslem C(2012) 8404)

(Pouze nizozemské znění je závazné)

(2012/727/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 258/97 ze dne 27. ledna 1997 o nových potravinách a nových složkách potravin ⁽¹⁾, a zejména na článek 7 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 2. března 2009 podala společnost FrieslandCampina (dříve DMV International) u příslušných nizozemských orgánů žádost o uvedení laktoferrinu na trh jako nové složky potravin. Laktoferrin je bílkovinou získanou z mléka, která váže železo, a má být přidáván do potravin.
- (2) Dne 31. března 2010 vydal příslušný nizozemský subjekt pro posuzování potravin svou zprávu o prvním posouzení. V uvedené zprávě dospěl k závěru, že nejsou dány žádné důvody k obavám, a tudíž může být laktoferrin uveden na trh jako nová složka potravin.
- (3) Dne 13. dubna 2010 zaslala Komise zprávu o prvním posouzení všem členským státům.
- (4) Během 60denní lhůty stanovené v čl. 6 odst. 4 nařízení (ES) č. 258/97 byly v souladu s uvedeným ustanovením vzneseny odůvodněné námitky.
- (5) Proto byl dne 9. listopadu 2010 konzultován Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EFSA).
- (6) EFSA dne 27. dubna 2012 ve svém vědeckém stanovisku o bovinním laktoferrinu ⁽²⁾ dospěl k závěru, že bovinní laktoferrin je za navržených podmínek použití a při navržené úrovni použití bezpečný.
- (7) EFSA dne 28. června 2012 v jiném vědeckém stanovisku o bovinním laktoferrinu ⁽³⁾ rovněž dospěl k závěru, že

bovinní laktoferrin je za navržených podmínek použití a při navržené úrovni použití bezpečný. Proto se zdá být vhodné povolit v případě těchto dvou žádostí stejné použití.

(8) Bovinní laktoferrin splňuje kritéria stanovená v čl. 3 odst. 1 nařízení (ES) č. 258/97.

(9) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Bovinní laktoferrin, jak je specifikován v příloze I, může být uveden na trh jako nová složka potravin pro použití a maximální míry použití stanovené v příloze II, aniž jsou dotčena ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1925/2006 ⁽⁴⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES ⁽⁵⁾.

Článek 2

Při označování potravin obsahujících bovinní laktoferrin povolený tímto rozhodnutím se použije označení „laktoferrin z kravského mléka“.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno společnosti FrieslandCampina, Nieuwe Kanaal 7R, 6709 PA Wageningen, Nizozemsko.

V Bruselu dne 22. listopadu 2012.

Za Komisi

Maroš ŠEFČOVIČ

místopředseda

⁽¹⁾ Úř. věst. L 43, 14.2.1997, s. 1.⁽²⁾ EFSA Journal 2012;(5):2701.⁽³⁾ EFSA Journal 2012; 10(7): 2811.⁽⁴⁾ Úř. věst. L 404, 30.12.2006, s. 26.⁽⁵⁾ Úř. věst. L 124, 20.5.2009, s. 21.

PŘÍLOHA I

SPECIFIKACE BOVINNÍHO LAKTOFERRINU

Definice

Bovinní laktoferrin (bLF) je bílkovinou, která se přirozeně vyskytuje v kravském mléce. Jedná se o glykoprotein, který váže železo, o velikosti molekuly přibližně 77 kD, a který se sestává z jednoduchého polypeptidového řetězce 689 aminokyselin.

Bovinní laktoferrin je získáván z odtučněného mléka prostřednictvím iontové výměny a následnými procesy ultrafiltrace. Na závěr je rozptýlená forma vysušena a větší částice jsou odstraněny prosetím.

Popis: Bez zápachu, mírně narůžovělý prášek.

Fyzikálně-chemické vlastnosti bovinního laktoferrinu

Vlhkost	méně než 4,5 %
Popel	méně než 1,5 %
Arzen	méně než 2 mg/kg
Železo	méně než 350 mg/kg
Bílkoviny	více než 93,0 %
z nichž bovinní laktoferrin	více než 95,0 %
jiné bílkoviny	méně než 5,0 %
pH (2 % roztok, 20 °C)	5,2 až 7,2
rozpustnost (2 % roztok, 20 °C)	úplná

PŘÍLOHA II

POUŽITÍ BOVINNÍHO LAKTOFERRINU (bLF)

Kategorie potravin	Maximální míra použití bLF
Kojenecká a dětská výživa (pro přímou konzumaci)	100 mg/100 ml
Potraviny z mléčného základu určené malým dětem (pro přímou konzumaci)	200 mg/100 g
Zpracované potraviny z obilovin (v pevném stavu)	670 mg/100 g
Potraviny pro zvláštní léčebné účely	V závislosti na individuální potřebě do 3 g za den
Nápoje na bázi mléka	200 mg/100 g
Sušené nápojové směsi na bázi mléka (pro přímou konzumaci)	330 mg/100 g
Nápoje na bázi kysaného mléka (včetně jogurtových nápojů)	50 mg/100 g
Nealkoholické nápoje	120 mg/100 g
Potraviny na bázi jogurtu	80 mg/100 g
Potraviny na bázi sýra	2 000 mg/100 g
Zmrzlina	130 mg/100 g
Dorty a sladké pečivo	1 000 mg/100 g
Cukrovinky	750 mg/100 g
Žvýkačky	3 000 mg/100 g

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 23. listopadu 2012

o nezařazení bifenthrinu pro typ přípravku 18 do přílohy I, IA nebo IB směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES o uvádění biocidních přípravků na trh

(oznámeno pod číslem C(2012) 8442)

(Text s významem pro EHP)

(2012/728/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES ze dne 16. února 1998 o uvádění biocidních přípravků na trh ⁽¹⁾, a zejména na čl. 16 odst. 2 druhý pododstavec uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise (ES) č. 1451/2007 ze dne 4. prosince 2007 o druhé etapě desetiletého pracovního programu uvedeného v čl. 16 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES o uvádění biocidních přípravků na trh ⁽²⁾ stanoví seznam účinných látek, které mají být hodnoceny vzhledem k možnému zařazení do přílohy I, IA nebo IB směrnice 98/8/ES. Tento seznam zahrnuje bifenthrin.
- (2) Podle nařízení (ES) č. 1451/2007 byl bifenthrin v souladu s čl. 11 odst. 2 směrnice 98/8/ES hodnocen pro použití v typu přípravku 18, insekticidy, akaricidy a přípravky k regulaci jiných členovců, jak je vymezeno v příloze V uvedené směrnice.
- (3) Francie byla jmenována členským státem zpravodajem a dne 2. listopadu 2009 předložila Komisi zprávu příslušného orgánu a doporučení v souladu s čl. 14 odst. 4 a 6 nařízení (ES) č. 1451/2007.
- (4) Zprávu příslušného orgánu přezkoumaly členské státy a Komise. V souladu s čl. 15 odst. 4 nařízení (ES) č. 1451/2007 byly závěry tohoto přezkoumání v rámci Stálého výboru pro biocidní přípravky dne 25. května 2012 zařazeny do hodnotící zprávy.
- (5) Hodnocení prokázalo, že u biocidních přípravků používaných jako insekticidy, akaricidy a přípravky k regulaci jiných členovců, které obsahují bifenthrin, nelze očekávat, že splňují požadavky stanovené v článku 5 směrnice 98/8/ES. Vyhodnocení scénářů v rámci posouzení rizik

pro životní prostředí odhalilo nepřijatelné riziko pro vodní prostředí. Není proto vhodné zahrnout bifenthrin pro použití v typu přípravku 18 do přílohy I, IA nebo IB směrnice 98/8/ES.

- (6) V zájmu právní jistoty by se mělo určit datum, od kterého by biocidní přípravky typu přípravku 18, které obsahují bifenthrin, neměly být uváděny na trh, přičemž je třeba brát v úvahu jak nepřijatelné účinky těchto přípravků, tak legitimní očekávání výrobců těchto přípravků.
- (7) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro biocidní přípravky,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Bifenthrin (číslo CAS 82657-04-3) se nezařazuje do přílohy I, IA ani IB směrnice 98/8/ES pro typ přípravku 18.

Článek 2

Pro účely čl. 4 odst. 2 nařízení (ES) č. 1451/2007 se biocidní přípravky typu přípravku 18 obsahující bifenthrin (číslo CAS 82657-04-3) nesmějí nadále uvádět na trh s účinkem ode dne 1. května 2013.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 23. listopadu 2012.

Za Komisi
Janez POTOČNIK
člen Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 123, 24.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 325, 11.12.2007, s. 3.

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 23. listopadu 2012,****kterým se mění rozhodnutí 2008/866/ES o mimořádných opatřeních, kterými se pozastavuje dovoz některých mlžů určených k lidské spotřebě z Peru, pokud jde o dobu použití uvedeného rozhodnutí***(oznámeno pod číslem C(2012) 8459)***(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin ⁽¹⁾, a zejména na čl. 53 odst. 1 písm. b) bod i) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (ES) č. 178/2002 stanoví obecné zásady použitelné obecně pro potraviny a krmiva, a zejména pro bezpečnost potravin a krmiv, a to na úrovni Unie a na vnitrostátní úrovni. Stanoví mimořádná opatření, pokud je zřejmé, že potraviny nebo krmivo dovezené ze třetí země mohou představovat vážné riziko pro lidské zdraví, zdraví zvířat nebo životní prostředí, a pokud se nelze s tímto rizikem úspěšně vypořádat pomocí opatření přijatých dotčeným členským státem nebo státy.
- (2) Rozhodnutí Komise 2008/866/ES ze dne 12. listopadu 2008 o mimořádných opatřeních, kterými se pozastavuje dovoz některých mlžů určených k lidské spotřebě z Peru ⁽²⁾, bylo přijato v návaznosti na ohnisko nákazy hepatitidou A u lidí související s konzumací mlžů dovezených z Peru, kteří byli kontaminováni virem hepatitidy A. Uvedené rozhodnutí se původně používalo do 31. března 2009, ale tato doba použití se prováděcím rozhodnutím Komise 2011/723/EU ⁽³⁾ prodloužila do 30. listopadu 2012.
- (3) V červnu 2011 byl proveden audit Komise. Inspektoři vyvodili závěr, že je dobře zaveden systém tlumení

nákazy a plán monitorování a ve srovnání s předešlou inspekcí v roce 2009 lze pozorovat zlepšení.

- (4) Příslušný orgán Peru v reakci na doporučení z konečné zprávy výše uvedeného auditu předložil akční plán. Monitorovací systém pro detekci viru u živých mlžů však nebyl dosud plně zaveden, čímž nemůže být vyloučena případná kontaminace živých mlžů virem hepatitidy A. Zkušební metoda na virus hepatitidy A je navíc stále ve stadiu validace.
- (5) Omezení použití rozhodnutí 2008/866/ES by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (6) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

V článku 5 rozhodnutí 2008/866/ES se datum „30. listopadu 2012“ nahrazuje datem „30. listopadu 2013“.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 23. listopadu 2012.

Za Komisi

Maroš ŠEFČOVIČ

místopředseda

⁽¹⁾ Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 307, 18.11.2008, s. 9.

⁽³⁾ Úř. věst. L 288, 5.11.2008, s. 26.

OPRAVY

Oprava prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1095/2012 ze dne 22. listopadu 2012, kterým se mění nařízení (ES) č. 1484/95, pokud jde o reprezentativní ceny v odvětví drůbežního masa a vajec, jakož i pro vaječný albumin

(Úřední věstník Evropské unie L 325 ze dne 23. listopadu 2012)

Strana 12, příloha se nahrazuje tímto:

„PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA I

Kód KN	Popis	Reprezentativní cena (EUR/100 kg)	Jistota podle čl. 3 odst. 3 (EUR/100 kg)	Původ ⁽¹⁾
0207 12 10	70 % kuřata – oškubaná, vykuchaná, bez hlavy a běháků, bez krku, srdce, jater a volete, zmrazená	126,4	0	AR
		119,7	0	BR
0207 12 90	65 % kuřata – oškubaná, vykuchaná, bez hlavy a běháků, bez krku, srdce, jater a volete, zmrazená	123,7	0	AR
		130,4	0	BR
0207 14 10	Dělené maso z drůbeže druhu kur domácí, zmrazené	259,0	12	AR
		211,0	27	BR
		335,9	0	CL
		223,2	23	TH
0207 25 10	80 % krůty – oškubané, vykuchané, bez hlavy a běháků, s krkem, srdcem, játry a voletem, zmrazené	193,1	0	BR
0207 27 10	Dělené maso z krocanů a krůt, zmrazené	307,8	0	BR
		302,7	0	CL
0408 91 80	Vejce bez skořápky, sušená	468,8	0	AR
1602 32 11	Tepelně neupravené přípravky z drůbeže druhu kur domácí	262,5	7	BR
		312,6	0	CL
3502 11 90	Vaječný albumin, sušený	594,9	0	AR

⁽¹⁾ Klasifikace zemí stanovená nařízením Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

2012/725/EU:

- ★ **Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 22. listopadu 2012, kterým se povoluje uvedení bovinního laktoferrinu na trh jako nové složky potravin podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 258/97 (Morinaga) (oznámeno pod číslem C(2012) 8390)** 46

2012/726/EU:

- ★ **Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 22. listopadu 2012, kterým se povoluje uvedení dihydrokapsiátu na trh jako nové složky potravin podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 258/97 (oznámeno pod číslem C(2012) 8391).....** 49

2012/727/EU:

- ★ **Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 22. listopadu 2012, kterým se povoluje uvedení bovinního laktoferrinu na trh jako nové složky potravin podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 258/97 (FrieslandCampina) (oznámeno pod číslem C(2012) 8404)** 52

2012/728/EU:

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 23. listopadu 2012 o nezařazení bifenthrinu pro typ přípravku 18 do přílohy I, IA nebo IB směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES o uvádění biocidních přípravků na trh (oznámeno pod číslem C(2012) 8442) ⁽¹⁾** 55

2012/729/EU:

- ★ **Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 23. listopadu 2012, kterým se mění rozhodnutí 2008/866/ES o mimořádných opatřeních, kterými se pozastavuje dovoz některých mlžů určených k lidské spotřebě z Peru, pokud jde o dobu použití uvedeného rozhodnutí (oznámeno pod číslem C(2012) 8459) ⁽¹⁾** 56

Opravy

- Oprava prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1095/2012 ze dne 22. listopadu 2012, kterým se mění nařízení (ES) č. 1484/95, pokud jde o reprezentativní ceny v odvětví drůbežího masa a vajec, jakož i pro vaječný albumin (Úř. věst. L 325 ze dne 23.11.2012)** 57

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2012 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 310 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	840 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	100 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

